

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	453 - 01 - 20
Дата	09 / 06 2014 г.

ДОКЛАД

по законопроекта за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите, № 302-01-38, внесен от Министерски съвет на 5 ноември 2013 г., приет на първо гласуване на 6 февруари 2014 г.

50
14
Handwritten signature

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

(обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41, 59 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 102 от 2008 г., бр. 23, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 18 и 97 от 2010 г., бр. 18 от 2011 г., бр. 38 и 56 от 2012 г. и бр. 15, 27 и 30 от 2013 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. Член 4 се изменя така:

„Чл. 4. (1) Преди потребителят да бъде обвързан от договор или от предложение за сключване на договор, различни от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация, освен ако тя не е ясна от контекста:

1. основните характеристики на стоките или услугите съобразно използваното средство за комуникация и естеството на стоките или услугите, включително информация за състава, опаковката, както и инструкция за използване, комплектовка и поддръжка;

2. името/наименованието на търговеца, седалище и адрес на управление, неговият телефонен номер, както и електронен адрес и интернет страница, ако има такива;

3. крайната цена на стоките или услугите с включени всички данъци и такси или, когато поради естеството на стоките или услугите цената не може да бъде изчислена предварително в разумни граници - начинът на нейното изчисляване; когато е приложимо, в крайната цена на стоките или услугите се включват всички допълнителни разходи за транспорт, доставка или пощенски такси, а когато тези разходи не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници, се посочва обстоятелството, че такива допълнителни разходи могат да бъдат дължими от потребителя;

4. когато е приложимо, се посочват условията за плащане, доставка, изпълнение, датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугата, и предвидените от търговеца начини за разглеждане на жалби;

5. напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоките с договора за продажба и, когато е приложимо, за наличието на извънгаранционно обслужване и на търговски гаранции, ако такива са предоставени, както и условията по тях;

6. срокът на договора, когато е приложимо, или, в случай че договорът е безсрочен или в него е предвидена клауза за автоматично подновяване, условията за неговото прекратяване;

7. когато е приложимо, се посочва функционалността, включително приложимите мерки за техническа защита на цифровото съдържание;

8. когато е приложимо, се посочва всяка съответна оперативна съвместимост на цифровото съдържание с някои видове хардуер и софтуер, които са известни на търговеца или за които може разумно да се очаква, че са му известни;

9. наличност на стоката или услугата;

10. опасностите, свързани с обичайната употреба, използване или поддръжка на стоката или услугата;

11. условията за употреба на стоката или услугата, влиянието, което тя оказва върху други стоки и услуги при евентуална съвместна употреба или използване;

12. когато е приложимо, се посочва срокът на годност на стоката.

(2) Информацията по ал. 1 съставлява неразделна част от договора.

(3) Тежестта на доказване за изпълнение на задължението за предоставяне на информация по ал. 1 се носи от търговеца.

(4) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато тези стоки не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, както и за договори за централно отопление и за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. Член 4 се изменя така:

„Чл. 4. (1) Преди потребителят да бъде обвързан от договор или от предложение за сключване на договор, различно от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация, освен ако тя е ясна от контекста или от естеството и характера на стоката или услугата:

1. основните характеристики на стоките или услугите съобразно използваното средство за комуникация и естеството на стоките или услугите, включително информация за състава, опаковката, както и инструкция за използване, комплектовка и поддръжка;

2. името/наименованието на търговеца, седалището и адресът на управление, неговият телефонен номер, както и електронния адрес и интернет страницата, ако има такива;

3. крайната цена на стоките или услугите с включени всички данъци и такси или, когато поради естеството на стоките или услугите цената не може да бъде изчислена предварително в разумни граници - начинът на нейното изчисляване; когато е приложимо, в крайната цена на стоките или услугите се включват всички допълнителни разходи за транспорт, доставка или пощенски такси, а когато тези разходи не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници, се посочва обстоятелството, че такива допълнителни разходи могат да бъдат дължими от потребителя;

4. когато е приложимо, се посочват условията за плащане, доставка, изпълнение, датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугата, и предвидените от търговеца начини за разглеждане на жалби;

5. напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоките с договора за продажба и, когато е приложимо, за наличието на извънгаранционно обслужване и на търговски гаранции, ако такива са предоставени, както и условията по тях;

6. срокът на договора, когато е приложимо, или, в случай че договорът е безсрочен или в него е предвидена клауза за автоматично подновяване, условията за неговото прекратяване;

7. когато е приложимо, се посочва функционалността, включително приложимите мерки за техническа защита на цифровото съдържание;

8. когато е приложимо, се посочва всяка съответна оперативна съвместимост на цифровото съдържание с някои видове

хардуер и софтуер, които са известни на търговеца или за които може разумно да се очаква, че са му известни;

9. наличност на стоката или услугата;

10. опасностите, свързани с обичайната употреба, използване или поддръжка на стоката или услугата;

11. условията за употреба на стоката или услугата, влиянието, което тя оказва върху други стоки и услуги при евентуална съвместна употреба или използване;

12. срокът на годност на стоката - когато е приложимо.

(2) Информацията по ал. 1 е неразделна част от договора.

(3) Тежестта на доказване за изпълнение на задължението за предоставяне на информация по ал. 1 се носи от търговеца.

(4) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и за договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато тези стоки не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, както и за договори за централно отопление и за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.”

Комисията предлага да се създаде нов § 2:

§ 2. В чл. 5, ал. 2 след думата „пълна“ се добавя „четлива, ясна“.

§ 2. В чл. 19, ал. 4 думите „В търговския обект обявената“ се заличават, а думата „продажна“ се заменя с „Продажната“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2, който става § 3:

§ 3. В чл. 19, ал. 4 думите „В търговския обект обявената продажна“ се заменят с „Продажната“.

Предложение от н. п. Йордан Цонев:

Да се създаде нов §2а:

„§2а. Създава се нова глава трета с чл. 32 и 33:

„Глава трета

ДОГОВОРИ ПРИ ОБЩИ УСЛОВИЯ

Чл. 32. (1) При сключване на договор при общи условия с потребител, общите условия обвързват потребителя само ако са му били предоставени и той се е съгласил с тях.

(2) Съгласието на потребителя с общите условия се удостоверява с неговия подпис.

(3) Търговецът или негов представител е длъжен да предаде подписан от него екземпляр от общите условия на потребителя.

(4) Търговецът е длъжен да установи изразеното от потребителя съгласие с общите условия и получаването им от потребителя при подписване на договора. Клаузата за съгласие с общите условия и деклариране на получаването им от потребителя, включена в индивидуалните договори, не е доказателство за действителното им приемане и получаване на екземпляр от тях от потребителя.

Чл. 33. (1) Търговецът е длъжен да уведоми потребителя за всяко изменение в общите условия по сключения договор в 7-дневен срок от настъпването на това обстоятелство на посочен от него телефон, електронна поща или адрес за кореспонденция.

(2) Когато не е съгласен с измененията в общите условия, потребителят може да се откаже от договора без да посочва причина и без да дължи обезщетение или неустойка, или да продължи да го изпълнява при действащите преди изменението общи условия.

(3) Потребителят упражнява правото си по ал. 2 като изпраща до търговеца писмено уведомление в едномесечен срок от получаването на съобщението по ал. 1.

(4) Измененията в общите условия обвързват потребителя по договора, когато потребителят е уведомен за тях при условията на ал. 1 и не е упражнил правото си по ал. 2 и 3.

(5) Търговецът е длъжен да установи факта на уведомяване на потребителя за изменение в общите условия. “

Комисията подкрепя предложението по принцип, което е отразено на систематичното му място в § 51.

§ 3. В глава четвърта, раздел I се правят следните изменения:

1. Наименованието на раздел I се изменя така:

„Раздел I

Договори извън търговския обект и договори от разстояние“

2. Членове 43-47 се изменят така:

„Чл. 43. Разпоредбите на тази раздел имат за цел да осигурят защита на потребителите при сключване на договори извън търговския обект и на договори от разстояние.

Чл. 44. Договор извън търговския обект е всеки договор между търговец и потребител:

1. сключен при едновременното физическо присъствие на търговеца и на потребителя на място, различно от търговския обект на търговеца;

2. при който потребителят е направил предложение за сключване на договор при същите обстоятелства като посочените в т. 1;

3. сключен в търговския обект на търговеца или чрез използването на средство за комуникация от разстояние, непосредствено

след като е осъществен личен и самостоятелен контакт с потребителя на място, различно от търговския обект на търговеца, при едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя;

4. сключен по време на пътуване, организирано от търговеца с цел или резултат продажба или насърчаване на продажбите на стоки или услуги на потребителя.

Чл. 45. Договор от разстояние е всеки договор, сключен между търговец и потребител като част от организирана система за продажби от разстояние или предоставяне на услуги от разстояние без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя, чрез изключителното използване на едно или повече средства за комуникация от разстояние до сключването на договора, включително в момента на сключване на договора.

Чл. 46. Разпоредбите на чл. 4 и на този раздел не се прилагат по отношение на договори:

1. за социални услуги, включително социално настаняване, грижи за деца и оказване на помощ за семейства и лица, които са постоянно или временно в нужда, включително оказване на помощ при дългосрочни грижи;

2. за здравни услуги, предоставяни от медицински специалисти на пациенти с оглед оценка, поддържане или възстановяване на тяхното здравословно състояние, включително предписването, изпълнението на медицински предписания и предоставянето на лекарствени продукти и медицински изделия;

3. за хазартни дейности, които включват залози с материална стойност в игри на късмета, лотарии, игри в казина и транзакции по залагане;

4. за финансови услуги;

5. за придобиване или прехвърляне на недвижимо имущество или за учредяване, придобиване или прехвърляне на ограничени вещни права върху недвижимо имущество;

6. за строеж на нови сгради, съществено преустройство на съществуващи сгради и отдаване под наем на жилища за жилищни нужди;

7. за туристически пътувания с обща цена;

8. за разпределено във времето право на ползване на собственост, договори за дългосрочни ваканционни продукти и договори за препродажба и замяна;

9. сключени от лице на публична длъжност, което по закон е длъжно да е независимо и безпристрастно и което трябва да обезпечи, като предоставя изчерпателна правна информация, че потребителят сключва договора след внимателно обмисляне и след като се е запознал с правния му характер и значение;

10. за доставка на храни, напитки или други стоки за текущо потребление в домакинството, които се доставят от търговеца при чести и

редовни разносни обиколки до дома, жилището или работното място на потребителя;

11. за услуги за превоз на пътници с изключение на чл. 49, ал. 2, чл. 62в и 62д;

12. сключени чрез автомати за продажба или автоматизирани търговски обекти;

13. сключени с телекомуникационни оператори чрез обществени телефони за използването на тези телефони или сключени с цел осъществяване от потребителя на една-единствена връзка по телефон, интернет или факс.

Чл. 47. (1) Преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или от подобно предложение за сключване на договор, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация:

1. основните характеристики на стоките или услугите съобразно използваното средство за комуникация и естеството на стоките или услугите;

2. името/наименованието на търговеца;

3. седалище и адрес на управление на търговеца, неговият телефонен номер, както и адрес на електронната му поща и интернет страница, ако има такива, за да може потребителят да установи контакт бързо и да общува ефективно с търговеца; когато е приложимо, се посочва името/наименованието на търговеца, седалище и адрес на управление, от чието име действа той;

4. когато седалището и адресът на управление на търговеца не съвпадат с тези по т. 3, се посочва адресът на мястото, където търговецът осъществява стопанската си дейност, и, когато е приложимо - адресът на мястото, където търговецът, от чието име действа той, осъществява стопанската си дейност, на който потребителят може да изпрати евентуални жалби;

5. крайната цена на стоките или услугите с включени всички данъци и такси или, когато поради естеството на стоките или услугите цената не може да бъде изчислена предварително в разумни граници - начинът на нейното изчисляване; когато е приложимо, в крайната цена на стоките или услугите се включват всички допълнителни разходи за транспорт, доставка или пощенски такси, а когато тези разходи не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници, се посочва обстоятелството, че такива допълнителни разходи могат да бъдат дължими от потребителя; в случай на безсрочен договор или на договор, съдържащ абонамент, в крайната цена се включват всички разходи за периода на фактуриране; когато тези договори предвиждат фактуриране по фиксирана тарифа, в крайната цена се включват и всички месечни разходи; когато общата сума на разходите не може да бъде изчислена

предварително в разумни граници, се предоставя информация за начина на изчисляване на цената.

6. разходите за използване на средството за комуникация от разстояние за сключване на договора, когато тези разходи са изчислени на база, различна от основната тарифа;

7. условията за плащане, доставка, изпълнение, датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугите, и, когато е приложимо - предвидените от търговеца начини за разглеждане на жалби на потребители;

8. когато потребителят има право на отказ от договора, се посочват условията, срокът и начинът за неговото упражняване съгласно чл. 52, ал. 1 и 2; търговецът е длъжен да предостави на потребителя и стандартния формуляр за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 6;

9. когато е приложимо, се посочва обстоятелството, че потребителят трябва да поеме разходите за връщане на стоките в случай на упражняване правото на отказ; при договорите от разстояние, ако поради естество си стоките не могат да бъдат обичайно върнати по пощата, се посочват разходите за връщането им;

10. указание, в случай че потребителят упражни правото си на отказ, след като е отправил искане по чл. 48, ал. 3 или чл. 49, ал. 9, че е длъжен да плати на търговеца разходи в разумни граници по чл. 55, ал. 5 и 6;

11. когато не е предвидено право на отказ съгласно чл. 57, търговецът уведомява потребителя, че няма право на отказ или, когато е приложимо, се посочват обстоятелствата, при които потребителят губи правото си на отказ от договора;

12. напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба;

13. когато е приложимо, се посочва наличието на възможност за оказване на помощ на потребителя след продажбата, наличието на извънгаранционно обслужване и на търговска гаранция, както и условията по тях;

14. когато е приложимо, се посочва дали има кодекси за добра търговска практика, къде могат да бъдат намерени и по какъв начин може да бъде получен екземпляр от тях;

15. срокът на договора, когато е приложимо, или в случай че договорът е безсрочен или в него е предвидена клауза за автоматично подновяване - условията за неговото прекратяване;

16. когато е приложимо, се посочва минималният срок, за който потребителят има задължения по договора;

17. когато е приложимо, се посочва дали е необходимо да се предоставят депозити или други финансови гаранции, които се заплащат или дават от потребителя по искане на търговеца, и условията по тях;

18. когато е приложимо, се посочва функционалността на цифровото съдържание, включително приложимите мерки за техническа защита;

19. когато е приложимо, се посочва всяка съответна оперативна съвместимост на цифровото съдържание с някои видове хардуер и софтуер, които са известни на търговеца или за които може разумно да се очаква, че са му известни;

20. когато е приложимо, се посочва възможността за използване на извънсъдебни процедури за разрешаване на спорове и за обезщетяване, в които търговецът участва, и условията за достъп до тях.

(2) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, и на договори за централно отопление или за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.

(3) При публични търгове информацията по ал. 1, т. 2-4 може да се замени със съответната информация за лицето, провеждащо търга.

(4) Информацията по ал. 1, т. 8-10 може да се предостави чрез стандартните указания за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 7. Търговецът е изпълнил задължението си за предоставяне на информацията по ал. 1, т. 8-10, ако е предоставил на потребителя надлежно попълнени стандартните указания за упражняване правото на отказ.

(5) Информацията по ал. 1 представлява неразделна част от договора от разстояние или от договора извън търговския обект и не може да бъде променяна, освен ако страните по договора изрично не уговорят друго.

(6) Ако търговецът не изпълни изискванията за предоставяне на информация за допълнителните разходи или за другите разходи, посочени в ал. 1, т. 5, или за разходите за връщане на стоките, посочени в ал. 1, т. 9, потребителят не дължи тези разходи или такси.

(7) Информацията по ал. 1 се предоставя на български език.

(8) Тежестта на доказване за изпълнение на задължението за предоставяне на информация по ал. 1 се носи от търговеца.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 3, но поради това че не съответства на чл. 50, ал. 1 от Указ № 833 за прилагане на Закона за нормативните актове предлага да се оформи в нови § 4-9:

§ 4. В глава четвърта наименованието на раздел I се изменя така: „Договори извън търговския обект и договори от разстояние“.

§ 5. Член 43 се изменя така:

„Чл. 43. Разпоредбите на тази раздел имат за цел да осигурят защита на потребителите при сключване на договори извън търговския обект и на договори от разстояние.“

§ 6. Член 44 се изменя така:

„Чл. 44. Договор извън търговския обект е всеки договор между търговец и потребител:

1. сключен при едновременното физическо присъствие на търговеца и на потребителя на място, различно от търговския обект на търговеца;

2. при който потребителят е направил предложение за сключване на договор при същите обстоятелства като посочените в т. 1;

3. сключен в търговския обект на търговеца или чрез използването на средство за комуникация от разстояние, непосредствено след като е осъществен личен и индивидуален контакт с потребителя на място, различно от търговския обект на търговеца, при едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя;

4. сключен по време на пътуване, организирано от търговеца с цел или резултат продажба или насърчаване на продажбите на стоки или услуги на потребителя.“

§ 7. Член 45 се изменя така:

„Чл. 45. Договор от разстояние е всеки договор, сключен между търговец и потребител като част от организирана система за продажби от разстояние или предоставяне на услуги от разстояние без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя, чрез изключителното използване на едно или повече средства за комуникация от разстояние до сключването на договора, включително в момента на сключване на договора.“

§ 8. Член 46 се изменя така:

„Чл. 46. Разпоредбите на чл. 4 и на този раздел не се прилагат за договори:

1. за социални услуги, включително социално настаняване, грижи за деца и оказване на помощ за семейства и лица, които са постоянно или временно в нужда, включително оказване на помощ при дългосрочни грижи;

2. за здравни услуги, предоставяни от медицински специалисти на пациенти с оглед оценка, поддържане или възстановяване на тяхното здравословно състояние, включително предписването, изпълнението на медицински предписания и предоставянето на лекарствени продукти и медицински изделия;

3. за хазартни дейности, които включват залози с материална стойност в игри на късмета, лотарии, игри в казина и трансакции по залагане;

4. за финансови услуги;

5. за придобиване или прехвърляне на недвижимо имущество или за учредяване, придобиване или прехвърляне на ограничени вещни права върху недвижимо имущество;

6. за строеж на нови сгради, съществено преустройство на съществуващи сгради и отдаване под наем на жилища за жилищни нужди;

7. за туристически пътувания с обща цена;

8. за разпределено във времето право на ползване на собственост, договори за дългосрочни ваканционни продукти и договори за препродажба и замяна;

9. сключени от лице, осъществяващо публични функции, което по закон е длъжно да е независимо и безпристрастно и като предоставя изчерпателна правна информация гарантира, че потребителят сключва договора след внимателно обмисляне и след като се е запознал с правния му характер и значение;

10. за доставка на храни, напитки или други стоки за текущо потребление в домакинството, които се доставят от търговеца при чести и редовни доставки до дома, жилището или работното място на потребителя;

11. за услуги за превоз на пътници с изключение на разпоредбите на чл. 49, ал. 2, чл. 62в и 62д;

12. сключени чрез автомати за продажба или автоматизирани търговски обекти;

13. сключени с телекомуникационни оператори чрез обществени телефони за използването на тези телефони или сключени с цел осъществяване от потребителя на единично свързване по телефон, интернет или факс.

§ 9. Член 47 се изменя така:

„Чл. 47. (1) Преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или от подобно предложение за сключване на договор, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация:

1. основните характеристики на стоките или услугите съобразно използваното средство за комуникация и естеството на стоките или услугите;

2. името/наименованието на търговеца;

3. седалището и адреса на управление на търговеца, неговия телефонен номер, както и адреса на електронната му поща и интернет

страницата, ако има такива, за да може потребителят да установи контакт бързо и да общува ефективно с търговеца; когато е приложимо, се посочва името/наименованието на търговеца, седалището и адреса на управление, от чието име действа той;

4. адресът на мястото, където търговецът осъществява стопанската си дейност, и, когато е приложимо - адресът на мястото, където търговецът, от чието име действа той, осъществява стопанската си дейност, на който потребителят може да изпрати евентуални жалби - когато седалището и адресът на управление на търговеца не съвпадат с тези по т. 3;

5. крайната цена на стоките или услугите с включени всички данъци и такси или, когато поради естеството на стоките или услугите цената не може да бъде изчислена предварително в разумни граници - начинът на нейното изчисляване; когато е приложимо, в крайната цена на стоките или услугите се включват всички допълнителни разходи за транспорт, доставка или пощенски такси, а когато тези разходи не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници, се посочва обстоятелството, че такива допълнителни разходи могат да бъдат дължими от потребителя; в случай на безсрочен договор или на договор, съдържащ абонамент, в крайната цена се включват всички разходи за периода на фактуриране; когато тези договори предвиждат фактуриране по фиксирана тарифа, в крайната цена се включват и всички месечни разходи; когато общата сума на разходите не може да бъде изчислена предварително в разумни граници, се предоставя информация за начина на изчисляване на цената;

6. разходите за използване на средството за комуникация от разстояние за сключване на договора, когато тези разходи са изчислени на база, различна от основната тарифа;

7. условията за плащане, доставка, изпълнение, датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугите, и, когато е приложимо - предвидените от търговеца начини за разглеждане на жалби на потребители;

8. когато потребителят има право на отказ от договора, се посочват условията, срокът и начинът за неговото упражняване съгласно чл. 52, ал. 1 и 2; търговецът е длъжен да предостави на потребителя и стандартния формуляр за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 6;

9. когато е приложимо, се посочва обстоятелството, че потребителят трябва да поеме разходите за връщане на стоките в случай на упражняване правото на отказ; при договорите от разстояние, ако поради естество си стоките не могат да бъдат върнати по обичаен начин по пощата, се посочват разходите за връщането им;

10. указание, в случай че потребителят упражни правото си на отказ, след като е направил искане по чл. 48, ал. 3 или чл. 49, ал. 9, че е длъжен да плати на търговеца разходи по чл. 55, ал. 5 и 6, определени в разумни граници;

11. когато не е предвидено право на отказ съгласно чл. 57, търговецът уведомява потребителя, че няма право на отказ или, когато е приложимо, се посочват обстоятелствата, при които потребителят губи правото си на отказ от договора;

12. напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба;

13. когато е приложимо, се посочва наличието на възможност за оказване на помощ на потребителя след продажбата, наличието на извънгаранционно обслужване и на търговска гаранция, както и условията по тях;

14. когато е приложимо, се посочва дали има кодекси за добра търговска практика, къде могат да бъдат намерени и по какъв начин може да бъде получен екземпляр от тях;

15. срока на договора, когато е приложимо, или в случай че договорът е безсрочен или в него е предвидена клауза за автоматично подновяване - условията за неговото прекратяване;

16. когато е приложимо, се посочва минималният срок, за който потребителят има задължения по договора;

17. когато е приложимо, се посочва дали е необходимо да се предоставят депозити или други финансови гаранции, които се заплащат или дават от потребителя по искане на търговеца, и условията по тях;

18. когато е приложимо, се посочва функционалността на цифровото съдържание, включително приложимите мерки за техническа защита;

19. когато е приложимо, се посочва всяка съответна оперативна съвместимост на цифровото съдържание с някои видове хардуер и софтуер, които са известни на търговеца или за които може разумно да се очаква, че са му известни;

20. когато е приложимо, се посочва възможността за използване на извънсъдебни процедури за разрешаване на спорове и за обезщетяване, в които търговецът участва, и условията за достъп до тях.

(2) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, и на договори за централно отопление или за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.

(3) При публични търгове информацията по ал. 1, т. 2-4 може да се замени със съответната информация за лицето, провеждащо търга.

(4) Информацията по ал. 1, т. 8-10 може да се предостави чрез стандартните указания за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 7. Търговецът е изпълнил задължението си за предоставяне на информацията по ал. 1, т. 8-10, ако е предоставил на потребителя надлежно попълнени стандартните указания за упражняване правото на отказ.

(5) Информацията по ал. 1 е неразделна част от договора от разстояние или от договора извън търговския обект и не може да бъде променяна, освен ако страните по договора изрично уговорят друго.

(6) Ако търговецът не изпълни изискванията за предоставяне на информация за допълнителните разходи или за другите разходи, посочени в ал. 1, т. 5, или за разходите за връщане на стоките, посочени в ал. 1, т. 9, потребителят не дължи тези разходи.

(7) Информацията в договора за продажба от разстояние и в договора извън търговския обект се предоставя на български език.

(8) Тежестта на доказване за изпълнение на задължението за предоставяне на информация по ал. 1 се носи от търговеца.”

§ 4. В глава четвърта, раздел II се правят следните изменения:

1. Думите „Раздел II. Договор за продажба от разстояние” се заличават.

2. Членове 48-61 се изменят така:

„Чл. 48. (1) При договори извън търговския обект търговецът предоставя на потребителя информацията по чл. 47, ал. 1 на хартиен или, ако потребителят се съгласи - на друг траен носител. Информацията трябва да е четлива, изготвена на ясен и разбираем език.

(2) Търговецът е длъжен да предостави на потребителя копие от подписания договор или потвърждение на договора на хартиен или, ако потребителят се съгласи - на друг траен носител. Когато е приложимо, търговецът предоставя и потвърждение на изричното предварително съгласие и приемане от потребителя съгласно чл. 57, т. 13.

(3) Когато потребителят желае предоставянето на услуга или доставката на вода, газ или електрическа енергия, които не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или доставката на централно отопление да започне по време на срока за упражняване правото на отказ от договора извън търговския обект, предвиден в чл. 50, ал. 1, търговецът е длъжен да изиска от потребителя да направи изрично искане за това на траен носител.

Чл. 49. (1) При договори от разстояние търговецът предоставя информацията по чл. 47, ал. 1 на потребителя или я предоставя на разположение на потребителя по подходящ начин в зависимост от

използваното средство за комуникация от разстояние на ясен и разбираем език. Когато информацията се предоставя на траен носител, тя трябва да бъде четливо написана.

(2) При договор от разстояние, който се сключва по електронен път чрез интернет сайт и който предвижда задължение за потребителя да извърши плащане, търговецът предоставя на потребителя информацията по чл. 47, ал. 1, т. 1, 5, 15 и 16 по ясен и очевиден начин в непосредствена близост до бутона, чрез който потребителят прави поръчката си. Търговецът е длъжен да обезпечи, че когато потребителят прави своята поръчка, изрично потвърждава, че поръчката е свързана със задължение за плащане от негова страна. Ако извършването на поръчка е свързано с активиране на бутон или на подобна функция, върху бутона или върху тази подобна функция се изписват четливо само думите „поръчка със задължение за плащане” или друга съответна недвусмислена формулировка, от която става ясно, че извършването на поръчка води до задължение за плащане от страна на потребителя.

(3) Когато търговецът не спази изискванията на ал. 2, потребителят не е обвързан от договора или поръчката.

(4) В интернет страниците за електронна търговия търговците посочват по ясен и четлив начин най-късно при започване на процеса на поръчване дали има ограничения за доставката на стоките и какви платежни средства се приемат.

(5) Когато договорът е сключен чрез използване на средство за комуникация от разстояние, което е с ограничено пространство или време за представяне на информация, търговецът предоставя върху използваното средство за комуникация от разстояние преди сключването на договора най-малко преддоговорната информация относно основните характеристики на стоките или услугите, името/наименованието на търговеца, крайната цена, правото на отказ от сключения договор, срока на договора, а ако договорът е безсрочен - условията за прекратяването му, както е посочено в чл. 47, ал. 1 т. 1, 2, 5, 8 и 15. Търговецът предостави на потребителя останалата информация по чл. 47, ал. 1 по подходящ начин съгласно ал. 1.

(6) Когато търговецът използва телефонно обаждане до потребителя с цел сключване на договор от разстояние, освен информацията по ал. 5 в началото на разговора търговецът се представя на потребителя с името/наименованието си и, когато е приложимо - името/наименованието на лицето, от чието име извършва обаждането, както и търговската цел на обаждането.

(7) При сключване на договор от разстояние по телефона търговецът е длъжен да потвърди направеното предложение до потребителя на траен носител. Потребителят е обвързан от предложението, едва след като го подпише или след като е изпратил писменото си съгласие за приемане на предложението.

(8) Търговецът предоставя на потребителя на траен носител потвърждение за сключения договор в рамките на разумен срок след сключване на договора от разстояние или най-късно в момента на доставка на стоките, или преди да е започнало изпълнението на услугата. Потвърждението от страна на търговеца трябва да съдържа цялата информация по чл. 47, ал. 1, освен ако търговецът не е предоставил тази информация на потребителя на траен носител преди сключването на договора от разстояние, и, когато е приложимо - потвърждение за изричното предварително съгласие и приемане от потребителя за започване изпълнение на договора по чл. 57, т. 13.

(9) Когато потребителят желае предоставянето на услугите или доставката на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или доставянето на централно отопление да започне по време на срока за упражняване правото на отказ по чл. 50, търговецът е длъжен да изиска от потребителя да направи изрично искане за това.

(10) Тежестта на доказване за спазване изискванията на ал. 1-9 се носи от търговеца.

Чл. 50. Потребителят има право в срок 14 дни да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55, считано от датата на:

1. сключване на договора - при договор за услуги;

2. влизане във владение на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя - при договор за продажба, или

а) когато от потребителя са поръчани много стоки с една поръчка, които се доставят отделно, считано от датата, на която потребителят или трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя, влезе във владение на последната стока;

б) при доставка на стока, която се състои от множество партии или части, считано от датата, на която потребителят или трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя, влезе във владение на последната партида или част;

в) при договори за редовна доставка на стоки, която се извършва през определен период от време, считано от датата, на която потребителят или трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя, влезе във владение на първата стока;

3. сключване на договора - при договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, които не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, и при договори за доставяне на централно отопление и на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.

Чл. 51. (1) Когато търговецът не е предоставил на потребителя информация за правото му на отказ от договора по чл. 47, ал. 1, т. 8, потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект в срок една година и 14 дни считано от датата по чл. 50.

(2) Когато търговецът предостави на потребителя информацията за правото на отказ в срок една година от датата по чл. 50, потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект в срок 14 дни считано от датата на получаване на информацията по чл. 47, ал. 1, т. 8.

Чл. 52. (1) Когато потребителят желае да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, той информира търговеца за решението си преди изтичането на срока по чл. 50.

(2) За да упражни правото си на отказ, потребителят може да използва стандартния формуляр за отказ съгласно приложение № 6 или да заяви недвусмислено по всеки друг начин решението си да се откаже от договора.

(3) Потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, ако е изпратил съобщение на търговеца за упражняване на правото си на отказ преди изтичането на срока по чл. 50, а когато търговецът не е предоставил информация за правото на отказ - съгласно срока по чл. 51.

(4) За упражняване правото на отказ търговецът може да предостави на потребителя възможност за избор да попълни и да изпрати по електронен път чрез интернет страницата на търговеца стандартния формуляр за отказ съгласно приложение № 6 или каквото и да е друго недвусмислено заявление. В тези случаи търговецът е длъжен незабавно да изпрати на потребителя потвърждение за получаване на отказа му на траен носител.

(5) Тежестта на доказване за упражняване правото на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект се носи от потребителя.

Чл. 53. Упражняването на правото на отказ прекратява задълженията на страните да изпълнят договора от разстояние или договора извън търговския обект, или в случаите, когато потребителят е направил предложение да сключат договор от разстояние или договор извън търговския обект.

Чл. 54. (1) Когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, търговецът възстановява всички суми, получени от потребителя, включително разходите за доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора съгласно чл. 52.

(2) Търговецът е длъжен да възстанови получените суми, като използва същото платежно средство, използвано от потребителя при първоначалната транзакция, освен ако потребителят не е изразил изричното си съгласие за използване на друго платежно средство и при условие че това не е свързано с разходи за потребителя.

(3) Когато потребителят изрично е избрал начин на доставяне на стоката, различен от най-евтиния вид стандартна доставка, предлагана от търговеца, последният няма задължение да възстанови допълнителните разходи за доставка на стоката.

(4) При договор за продажба в случаите, когато търговецът не е предложил да прибере стоките сам, той може да задържи плащането на сумите на потребителя по ал. 1, докато не получи стоките или докато потребителят не представи доказателство, че е изпратил стоките обратно, в зависимост от това, кое от двете се е случило по-рано.

Чл. 55. (1) Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект и когато търговецът не е предложил да прибере стоките сам, потребителят трябва да изпрати или предаде стоките обратно на търговеца или на упълномощено от него лице без неоправдано забавяне и при всички случаи не по-късно от 14 дни считано от датата, на която потребителят е съобщил на търговеца за решението си да се откаже от договора по чл. 52. Крайният срок се счита за спазен, ако потребителят изпрати или предаде стоките обратно на търговеца преди изтичането на 14-дневния срок.

(2) Потребителят заплаща само преките разходи за връщането на стоките по ал. 1 с изключение на случаите, когато търговецът се е съгласил да ги заплати или ако търговецът не го е уведомил, че разходите за връщане на стоките се заплащат от потребителя.

(3) При договор извън търговския обект, когато стоките са били доставени в дома на потребителя в момента на сключването на договора, търговецът е длъжен да прибере стоките за своя сметка, ако естеството на стоките е такова, че не позволява те да бъдат обичайно върнати по пощата.

(4) Потребителят носи отговорност само за намалената стойност на стоките, причинена от боравене с тях, различно от необходимото, за да установи естеството, характеристиките и доброто им функциониране. Потребителят не носи отговорност за намалената стойност на стоките в случаите, когато търговецът не го е уведомил за правото му на отказ по чл. 47, ал. 1, т. 8.

(5) Когато потребителят упражни правото си на отказ, след като е отправил искане по чл. 48, ал. 3 или чл. 49, ал. 9, той заплаща на търговеца пропорционалната сума на това, което действително му е било предоставено до момента, в който потребителят е уведомил търговеца за упражняване правото си на отказ, като сумата се определя въз основа на крайната цена, уговорена в договора.

(6) Пропорционалната сума, която потребителят трябва да заплати на търговеца по ал. 5, се изчислява въз основа на крайната цена, уговорена в договора. Ако крайната цена е прекомерно висока, пропорционалната сума се изчислява въз основа на пазарната стойност на това, което действително е било предоставено.

(7) Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора, той не дължи разходи за:

1. предоставяне на услуги или за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или за централно отопление, изцяло или отчасти, извършени по време на срока за отказ, когато:

а) търговецът не е предоставил информация съгласно чл. 47, ал. 1, т. 8 или 10, или

б) потребителят не е поискал изрично изпълнението на договора да започне по време на срока за упражняване правото на отказ от договора съгласно чл. 48, ал. 3 и чл. 49, ал. 9, или

2. доставянето изцяло или отчасти на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител, когато:

а) потребителят не е дал изричното си предварително съгласие за започване изпълнението на договора преди изтичане на 14-дневния срок по чл. 50, или

б) потребителят не е потвърдил, че знае, че давайки съгласие за започване изпълнението на договора, ще загуби правото си на отказ от договора, или

в) търговецът не е предоставил потвърждение на изричното предварително съгласие и приемане от потребителя за започване изпълнението на договора съгласно чл. 48, ал. 2 или чл. 49, ал. 8.

(8) Потребителят не носи отговорност за упражняване правото на отказ с изключение на предвиденото по чл. 54, ал. 3 и в този член.

Чл. 56. (1) Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, всеки допълнителен договор се прекратява автоматично, без потребителят да дължи каквито и да е разходи, обезщетения и/или неустойки, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на чл. 28 от Закона за потребителския кредит.

Чл. 57. Разпоредбите на чл. 50-56 за правото на отказ на потребителя от договора от разстояние или от договора извън търговския обект не се прилагат по отношение на договори за:

1. предоставяне на услуги, при които услугата е предоставена напълно и изпълнението ѝ е започнало с изричното предварително съгласие на потребителя и потвърждение от негова страна, че знае, че ще

загуби правото си на отказ, след като договорът бъде изпълнен изцяло от търговеца;

2. доставка на стоки или услуги, чиято цена зависи от колебанията на финансовия пазар, които не могат да бъдат контролирани от търговеца и които могат да настъпят по време на срока за упражняване правото на отказ;

3. доставка на стоки, изработени по поръчка на потребителя или съобразно неговите индивидуални изисквания;

4. доставка на стоки, които поради своето естество могат да влошат качеството си или имат кратък срок на годност;

5. доставка на запечатани стоки, които са разпечатани след доставката им и не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани с хигиената или защита на здравето;

6. доставка на стоки, които след като са били доставени и поради естество им са се смесили с други стоки, от които не могат да бъдат отделени;

7. доставка на алкохолни напитки, чиято цена е договорена при сключването на договора за продажба, при които доставката може да бъде извършена в срок не по-рано от 30 дни считано от сключването на договора, и чиято действителна стойност зависи от колебанията на пазара, които не могат да бъдат контролирани от търговеца;

8. договори, при които потребителят изрично е поискал от търговеца да го посети в дома му с цел извършване на неотложни дейности за ремонт или поддръжка; когато при такова посещение търговецът предоставя и други услуги в допълнение към тези, поискани от потребителя, или достави стоки, различни от резервните части, необходими за извършване на ремонта или на поддръжката, правото на отказ се прилага за тези допълнителни услуги или стоки;

9. доставка на запечатани звукозаписи или видеозаписи или запечатан компютърен софтуер, които са разпечатани след доставката;

10. доставка на вестници, периодични издания или списания с изключение на договори за абонамент за доставката на такива издания;

11. договори, сключени по време на публичен търг;

12. предоставяне на услуги за настаняване, които нямат за цел живеене, транспорт на стоки, отдаване на автомобили под наем, услуги за хранене или предоставяне на услуги, свързани с развлекателни дейности, ако договорът предвижда конкретна дата или срок за изпълнение;

13. предоставяне на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител, когато изпълнението е започнало с изричното съгласие на потребителя, който е потвърдил, че знае, че по този начин ще загуби правото си на отказ.

Чл. 58. (1) Забранява се предлагането и продажбата чрез сключване на договори за продажба от разстояние на лекарствени продукти, отпускани по лекарско предписание.

(2) Изискванията на Закона за храните по отношение на производството и търговията с храни в страната се прилагат и за договорите за доставка на храни от разстояние, различни от тези по чл. 46, т. 10.

Чл. 59. (1) Когато за договор от разстояние или за договор извън търговския обект е приложимо правото на държава - членка на ЕС, правата на потребителите по този закон не могат да бъдат ограничавани.

(2) Потребителят не може да бъде лишен от защитата, която му се предоставя от законодателството на държава - членка на Европейския съюз, въвеждащо изискванията на Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за правата на потребителите, когато договорът от разстояние или договорът извън търговския обект имат тясна връзка с територията на тази държава членка. Тясна връзка с територията на тази държава членка съществува, когато е налице някое от следните условия:

1. договорът е сключен в държава - членка на Европейския съюз, в която е обичайното местопребиваване на потребителя, или

2. търговецът насочва своята дейност към територията на държава - членка на Европейския съюз, в която е обичайното местопребиваване на потребителя, или

3. договорът е предшестван от предложение или от реклама, направени в тази държава членка, и от действия, извършени от потребителя, необходими за сключване на договора, или

4. договорът е сключен в държава - членка на Европейския съюз, от потребител по време на пътуване или на престой, предложен или организиран от търговеца, имащ за цел пряко или косвено да насърчи сключване на договора.

(3) Всяка договорна клауза, с която потребителят се отказва от правата, предоставени му по този закон, е недействителна.

Чл. 60. Комисията за защита на потребителите информира потребителите и търговците за техните права и задължения по отношение на договорите от разстояние и на договорите извън търговския обект.

Чл. 61. Комисията за защита на потребителите насърчава търговците, които отговарят за прилагането на кодекси за добра практика, да информират потребителите за наличието на такива кодекси и за тяхното съдържание.”

Предложение от н.п. Йордан Стойков:

В § 4, чл. 57, т. 10 се изменя така:

„10. доставка на печатни издания или списания с изключение на договори за доставката на такива издания;“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 4, но поради това че не съответства на чл. 50, ал. 1 от Указ № 833 за прилагане на Закона за нормативните актове предлага да се оформи нови § 10-24:

§ 10. В глава четвърта наименованието „Раздел II Договор за продажба от разстояние” се заличава.

§ 11. Член 48 се изменя така:

„Чл. 48. (1) При договор извън търговския обект търговецът предоставя на потребителя информацията по чл. 47, ал. 1 на хартиен или, ако потребителят се съгласи - на друг траен носител. Информацията трябва да е четлива, изготвена на ясен и разбираем език.

(2) Търговецът е длъжен да предостави на потребителя копие от подписания договор или потвърждение на договора на хартиен или, ако потребителят се съгласи - на друг траен носител. При договори за предоставяне на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител, търговецът предоставя потвърждение на изричното предварително съгласие и приемане от потребителя за започване изпълнение на договора преди изтичане на срока за упражняване правото на отказ от договора.

(3) Когато потребителят желае предоставянето на услуга или доставката на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или доставката на централно отопление да започне преди изтичане на срока за упражняване правото на отказ от договора извън търговския обект, предвиден в чл. 50, търговецът е длъжен да изиска от потребителя да направи изрично искане за това на траен носител.”

§ 12. Член 49 се изменя така:

Чл. 49. (1) При договори от разстояние търговецът предоставя информацията по чл. 47, ал. 1 на потребителя или я предоставя на разположение на потребителя по подходящ начин в зависимост от използваното средство за комуникация от разстояние на ясен и разбираем език. Когато информацията се предоставя на траен носител, тя трябва да бъде четливо написана.

(2) При договор от разстояние, който се сключва по електронен път чрез интернет сайт и който предвижда задължение за потребителя да извърши плащане, търговецът предоставя на потребителя информацията по чл. 47, ал. 1, т. 1, 5, 15 и 16 по ясен и очевиден начин в непосредствена близост до бутона, чрез който потребителят прави поръчката си. Търговецът е длъжен да обезпечи,

че когато потребителят прави своята поръчка, изрично потвърждава, че поръчката е свързана със задължение за плащане от негова страна. Ако извършването на поръчка е свързано с активиране на бутон или на подобна функция, върху бутона или върху тази подобна функция се изписват четливо само думите „поръчка със задължение за плащане” или друга съответна недвусмислена формулировка, от която става ясно, че извършването на поръчка води до задължение за плащане от страна на потребителя.

(3) Когато търговецът не спази изискванията на ал. 2, потребителят не е обвързан от договора или поръчката.

(4) В интернет страниците за електронна търговия търговците посочват по ясен и четлив начин най-късно при започване на процеса на поръчване дали има ограничения за доставката на стоките и какви платежни средства се приемат.

(5) Когато договорът е сключен чрез използване на средство за комуникация от разстояние, което е с ограничено пространство или време за представяне на информация, търговецът предоставя върху използваното средство за комуникация преди сключването на договора най-малко преддоговорната информация по чл. 47, ал. 1, т. 1, 2, 5, 8 и 15. Търговецът предоставя на потребителя останалата информация по чл. 47, ал. 1 по подходящ начин съгласно ал. 1.

(6) Когато търговецът използва телефонно обаждане до потребителя с цел сключване на договор от разстояние, освен информацията по ал. 5 в началото на разговора търговецът се представя на потребителя с името/наименованието си и, когато е приложимо - името/наименованието на лицето, от чието име извършва обаждането, както и търговската цел на обаждането.

(7) При сключване на договор от разстояние по телефона търговецът е длъжен да потвърди направеното предложение до потребителя на траен носител. Потребителят е обвързан от предложението, едва след като го подпише или след като е изпратил писменото си съгласие за приемане на предложението.

(8) Търговецът предоставя на потребителя на траен носител потвърждение за сключения договор в рамките на разумен срок след сключване на договора от разстояние или най-късно в момента на доставка на стоките, или преди да е започнало изпълнението на услугата. Потвърждението от страна на търговеца трябва да съдържа цялата информация по чл. 47, ал. 1, освен ако търговецът е предоставил тази информация на потребителя на траен носител преди сключването на договора от разстояние и при договори за предоставяне на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител - потвърждение на изричното предварително съгласие и приемане от потребителя за започване изпълнение на

договора преди изтичане на срока за упражняване правото на отказ от договора.

(9) Когато потребителят желае предоставянето на услугите или доставката на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или доставянето на централно отопление да започне преди изтичане на срока за упражняване правото на отказ по чл. 50, търговецът е длъжен да изиска от потребителя да направи изрично искане за това.

(10) Тежестта на доказване за спазване изискванията на ал. 1-9 се носи от търговеца.”

§ 13. Член 50 се изменя така:

Чл. 50. Потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55 в 14-дневен срок, считано от датата на:

1. сключване на договора - при договор за услуги;

2. приемане на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя - при договор за продажба, или

а) когато потребителят е поръчал много стоки с една поръчка, които се доставят отделно, считано от датата, на която потребителят или трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя, приемане на последната стока;

б) при доставка на стока, която се състои от множество партии или части, считано от датата, на която потребителят или трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя, приемане на последната партида или част;

в) при договори за редовна доставка на стоки, която се извършва през определен период от време, считано от датата, на която потребителят или трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя, приемане на първата стока;

3. сключване на договора - при договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, и при договори за доставяне на централно отопление и на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.”

§ 14. Член 51 се изменя така:

Чл. 51. (1) Когато търговецът не е предоставил на потребителя информация за правото му на отказ от договора по чл. 47, ал. 1, т. 8, потребителят има право да се откаже от договора от

разстояние или от договора извън търговския обект в срок една година и 14 дни, считано от датата по чл. 50.

(2) Когато търговецът предостави на потребителя информацията за правото на отказ в срок една година от датата по чл. 50, потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект в срок 14 дни считано от датата на получаване на информацията по чл. 47, ал. 1, т. 8.”

§ 15. Член 52 се изменя така:

„Чл. 52. (1) Когато потребителят иска да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, той информира търговеца за решението си преди изтичането на срока по чл. 50.

(2) За да упражни правото си на отказ, потребителят може да използва стандартния формуляр за отказ съгласно приложение № 6 или да заяви недвусмислено по друг начин решението си да се откаже от договора.

(3) Потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, ако е изпратил съобщение на търговеца за упражняване на правото си на отказ преди изтичането на срока по чл. 50, а когато търговецът не е предоставил информация за правото на отказ - съгласно срока по чл. 51.

(4) За упражняване правото на отказ търговецът може да предостави на потребителя възможност за избор да попълни и да изпрати по електронен път чрез интернет страницата на търговеца стандартния формуляр за отказ съгласно приложение № 6 или друго недвусмислено заявление. В тези случаи търговецът е длъжен незабавно да изпрати на потребителя потвърждение за получаване на отказа му на траен носител.

(5) Тежестта на доказване за упражняване правото на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект се носи от потребителя.”

§ 16. Член 53 се изменя така:

„Чл. 53. Упражняването на правото на отказ прекратява задълженията на страните да изпълнят договора от разстояние или договора извън търговския обект, или в случаите, когато потребителят е направил предложение да сключат договор от разстояние или договор извън търговския обект.”

§ 17. Член 54 се изменя така:

„Чл. 54. (1) Когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския

обект, търговецът възстановява всички суми, получени от потребителя, включително разходите за доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора съгласно чл. 52.

(2) Търговецът е длъжен да възстанови получените суми, като използва същото платежно средство, използвано от потребителя при първоначалната транзакция, освен ако потребителят е изразил изричното си съгласие за използване на друго платежно средство и при условие че това не е свързано с разходи за потребителя.

(3) Търговецът няма задължение да възстанови допълнителните разходи за доставка на стоките, когато потребителят изрично е избрал начин на доставяне на стоките, различен от най-евтиния вид стандартна доставка, предлагана от търговеца.

(4) При договор за продажба, когато търговецът не е предложил да прибере стоките сам, той може да задържи плащането на сумите на потребителя по ал. 1, докато не получи стоките или докато потребителят не представи доказателство, че е изпратил стоките обратно, в зависимост от това, кое от двете се е случило по-рано.“

§ 18. Член 55 се изменя така:

„Чл. 55. (1) Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект и когато търговецът не е предложил да прибере стоките сам, потребителят трябва да изпрати или предаде стоките обратно на търговеца или на упълномощено от него лице без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни считано от датата, на която потребителят е съобщил на търговеца за решението си да се откаже от договора по чл. 52. Крайният срок се смята за спазен, ако потребителят изпрати или предаде стоките обратно на търговеца преди изтичането на 14-дневния срок.

(2) Потребителят заплаща само преките разходи за връщането на стоките по ал. 1 с изключение на случаите, когато търговецът се е съгласил да ги заплати или ако търговецът не го е уведомил, че разходите за връщане на стоките се заплащат от потребителя.

(3) При договор извън търговския обект, когато стоките са били доставени в дома на потребителя в момента на сключването на договора, търговецът е длъжен да прибере стоките за своя сметка, ако естеството на стоките е такова, че не позволява те да бъдат върнати по обичаен начин по пощата.

(4) Потребителят носи отговорност само за намалената стойност на стоките, причинена от изпробването им, различно от

необходимото, за да установи естеството, характеристиките и доброто им функциониране. Потребителят не носи отговорност за намалената стойност на стоките, когато търговецът не го е уведомил за правото му на отказ по чл. 47, ал. 1, т. 8.

(5) Когато потребителят упражни правото си на отказ, след като е направил искане по чл. 48, ал. 3 или чл. 49, ал. 9, той заплаща на търговеца пропорционалната сума на това, което действително му е било предоставено до момента, в който потребителят е уведомил търговеца за упражняване правото на отказ.

(6) Пропорционалната сума по ал. 5, която потребителят трябва да заплати на търговеца, се изчислява въз основа на крайната цена, уговорена в договора. Ако крайната цена е прекомерно висока, пропорционалната сума се изчислява въз основа на пазарната стойност на това, което действително е било предоставено.

(7) Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора, той не дължи разходи за:

1. предоставяне на услуги или за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или за централно отопление, изцяло или отчасти, извършени по време на срока за отказ, когато:

а) търговецът не е предоставил информация съгласно чл. 47, ал. 1, т. 8 или 10, или

б) потребителят не е поискал изрично изпълнението на договора да започне по време на срока за упражняване правото на отказ от договора съгласно чл. 48, ал. 3 и чл. 49, ал. 9, или

2. доставянето изцяло или отчасти на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител, когато:

а) потребителят не е дал изричното си предварително съгласие за започване изпълнението на договора преди изтичане на 14-дневния срок по чл. 50, или

б) потребителят не е потвърдил, че знае, че като дава съгласие за започване изпълнението на договора, ще загуби правото си на отказ от договора, или

в) търговецът не е предоставил потвърждение на изричното предварително съгласие и приемане от потребителя за започване изпълнението на договора съгласно чл. 48, ал. 2 или чл. 49, ал. 8.

(8) Потребителят не носи отговорност за упражняване правото на отказ, освен в случаите по ал. 1, 2, 4 и 5 и чл. 54, ал. 3.“

§ 19. Член 56 се изменя така:

„Чл. 56. (1) Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, всеки допълнителен договор се прекратява автоматично, без

потребителят да дължи каквито и да е разходи, обезщетения и/или неустойки, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на чл. 28 от Закона за потребителския кредит.

§ 20. Създава се нов чл. 57:

Чл. 57. Разпоредбите на чл. 50-56 за правото на отказ на потребителя от договора от разстояние или от договора извън търговския обект не се прилагат за договори:

1. за предоставяне на услуги, при които услугата е предоставена напълно и изпълнението ѝ е започнало с изричното предварително съгласие на потребителя и потвърждение от негова страна, че знае, че ще загуби правото си на отказ, след като договорът бъде изпълнен изцяло от търговеца;

2. за доставка на стоки или услуги, чиято цена зависи от колебанията на финансовия пазар, които не могат да бъдат контролирани от търговеца и които могат да настъпят по време на срока за упражняване правото на отказ;

3. за доставка на стоки, изработени по поръчка на потребителя или съобразно неговите индивидуални изисквания;

4. за доставка на стоки, които поради своето естество могат да влошат качеството си или имат кратък срок на годност;

5. за доставка на запечатани стоки, които са разпечатани след доставката им и не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани с хигиената или защита на здравето;

6. за доставка на стоки, които след като са били доставени и поради естество им са се смесили с други стоки, от които не могат да бъдат отделени;

7. за доставка на алкохолни напитки, чиято цена е договорена при сключването на договора за продажба, при които доставката може да бъде извършена в срок не по-рано от 30 дни считано от сключването на договора, и чиято действителна стойност зависи от колебанията на пазара, които не могат да бъдат контролирани от търговеца;

8. при които потребителят изрично е поискал от търговеца да го посети в дома му с цел извършване на неотложни дейности за ремонт или поддръжка; когато при такова посещение търговецът предоставя и други услуги в допълнение към тези, поискани от потребителя, или достави стоки, различни от резервните части, необходими за извършване на ремонта или на поддръжката, правото на отказ се прилага за тези допълнителни услуги или стоки;

9. за доставка на запечатани звукозаписи или видеозаписи или запечатан компютърен софтуер, които са разпечатани след доставката;

10. за доставка на вестници, периодични издания или списания с изключение на договори за абонамент за доставката на такива издания;

11. сключени по време на публичен търг;

12. за предоставяне на услуги за настаняване, които нямат за цел живеене, транспорт на стоки, отдаване на автомобили под наем, услуги за хранене или предоставяне на услуги, свързани с развлекателни дейности, ако договорът предвижда конкретна дата или срок за изпълнение;

13. за предоставяне на цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител, когато изпълнението е започнало с изричното съгласие на потребителя, който е потвърдил, че знае, че по този начин ще загуби правото си на отказ.“

§ 21. Член 58 се изменя така:

„Чл. 58. (1) Забранява се предлагането и продажбата чрез сключване на договори от разстояние за продажба на лекарствени продукти, отпускани по лекарско предписание.

(2) Изискванията на Закона за храните по отношение на производството и търговията с храни в страната се прилагат и за договорите от разстояние за доставка на храни, различни от тези по чл. 46, т. 10.“

§ 22. Член 59 се изменя така:

„Чл. 59. (1) Когато за договор от разстояние или за договор извън търговския обект е приложимо правото на държава - членка на Европейския съюз, правата на потребителите по този закон не може да бъдат ограничавани.

(2) Потребителят не може да бъде лишен от защитата, която му се предоставя от законодателството на държава - членка на Европейския съюз, въвеждащо изискванията на Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 304/64 от 22 ноември 2011 г.), наричана по-нататък „Директива 2011/83/ЕС“, когато договорът от разстояние или договорът извън търговския обект има тясна връзка с територията на тази държава членка. Тясна връзка с територията на тази държава членка е налице, когато е изпълнено някое от следните условия:

1. договорът е сключен в държава - членка на Европейския съюз, в която е обичайното местопребиваване на потребителя;

2. търговецът насочва своята дейност към територията на държава - членка на Европейския съюз, в която е обичайното местопребиваване на потребителя;

3. договорът е предшестван от предложение или от реклама, направени в тази държава членка, и от действия, извършени от потребителя, необходими за сключване на договора;

4. договорът е сключен в държава - членка на Европейския съюз, от потребител по време на пътуване или на престой, предложен или организиран от търговеца, имащ за цел пряко или косвено да насърчи сключване на договора.

(3) Всяка договорна клауза, с която потребителят се отказва от правата, предоставени му по този закон, е недействителна.“

§ 23. Създава се нов чл. 60:

„Чл. 60. Комисията за защита на потребителите информира потребителите и търговците за техните права и задължения по отношение на договорите от разстояние и на договорите извън търговския обект.“

§ 24. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. Комисията за защита на потребителите насърчава търговците, които отговарят за прилагането на кодекси за добра практика, да информират потребителите за наличието на такива кодекси и за тяхното съдържание.“

Комисията предлага да се създаде нов § 25:

§ 25. В глава четвърта досегашният раздел III става раздел II.

§ 5. Член 61а се изменя така:

„Чл. 61а. (1) Разпоредбите на чл. 62-62д имат за цел защита на потребителите и се прилагат при договори за продажба, договори от разстояние, договори извън търговския обект и договори за цифрово съдържание, сключени между търговец и потребител.

(2) Разпоредбите на чл. 63-66 имат за цел да защитят търговците от използване на търговски способности за продажба при съобщения за намаление на цените.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5, който става § 26:

§ 26. Член 61а се изменя така:

„Чл. 61а. (1) Разпоредбите на чл. 62-62д имат за цел защита на потребителите и се прилагат при договори за продажба, договори от разстояние, договори извън търговския обект и договори за цифрово съдържание, сключени между търговец и потребител.

(2) Разпоредбите на чл. 63-66 не се прилагат за договори от разстояние и за договори извън търговския обект.”

§ 6. Член 62 се изменя така:

„Чл. 62. (1) Доставка на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна е забранено.

(2) При доставка на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставяне на услуги, които не са поръчани от потребителя, той не е длъжен да възстанови стоката и не дължи заплащане на стоката или услугата на този, който я е изпратил или предоставил.

(3) Липсата на отговор от страна на потребителя относно доставката на стоки и услуги по ал. 1 не означава съгласие от негова страна.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6, който става § 27:

§ 27. Член 62 се изменя така:

„Чл. 62. (1) Забранява се доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна.

(2) При доставка на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставяне на услуги, които не са поръчани от потребителя, той не е длъжен да възстанови стоката и не дължи заплащане на стоката или услугата на този, който я е изпратил или предоставил.

(3) Липсата на отговор от страна на потребителя относно доставката на стоки и услуги по ал. 1 не се смята за съгласие.“

§ 7. Създават се чл. 62в – 62д:

„Чл. 62в. Забранява се начисляването от страна на търговците на такси, дължими от потребителите за използване на платежно средство, които превишават направените от търговеца разходи за използване на същото платежно средство.

Чл. 62г. (1) Когато търговецът използва телефонна линия за свързване с него по телефона във връзка със сключения договор,

потребителят, който се свързва с търговеца, не заплаща повече от основната тарифа за използване на телефонната линия.

(2) Когато търговецът, който използва телефонна линия за свързване с него по телефона във връзка със сключения договор, начислява на потребителя разходи за използване на телефонната линия по тарифа, по-висока от основната, той е длъжен да възстанови на потребителя неправомерно начислените разходи.

(3) Разпоредбата на ал. 1 не лишава доставчиците на телекомуникационни услуги от правото им да таксуват такива разговори.

Чл. 62д. (1) Преди потребителят да бъде обвързан с договор или с предложение за сключване на договор, търговецът трябва да получи изричното му съгласие за всяко допълнително плащане, което превишава уговорената цена по основното договорно задължение на търговеца.

(2) Когато търговецът не е получил изричното съгласие на потребителя по ал. 1, като е преценил по подразбиране, че изричното му съгласие е налице и че потребителят трябва да отхвърли това, за да избегне допълнителното плащане, потребителят има право заплатените от него допълнителни суми да му бъдат възстановени.

(3) Тежестта на доказване за полученото изрично съгласие на потребителя за извършване на допълнителни плащания се носи от търговеца.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7, който става § 28:

§ 28. Създават се чл. 62в – 62д:

„Чл. 62в. Забранява се начисляването от страна на търговците на такси, дължими от потребителите за използване на платежно средство, които превишават направените от търговеца разходи за използване на същото платежно средство.

Чл. 62г. (1) Когато търговецът използва телефонна линия за свързване с него, във връзка със сключения договор, потребителят, заплаща стойността на разговора без да дължи допълнителна такса, съгласно изискванията на Наредба № 1 от 22. 07. 2010 г. за правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (обн., ДВ., бр 64 от 2010 г., изм., бр. 12 от 2011 г., бр. 74 от 2012 г. и бр. 28 от 2014 г.)

(2) В случай, че търговецът е начислил на потребителя допълнителна такса във връзка с предоставената услуга, той е длъжен да възстанови на потребителя неправомерно начислената такса.

(3) Разпоредбата на ал. 1 не лишава доставчиците на телекомуникационни услуги от правото им да таксуват такива разговори.

Чл. 62д. (1) Преди потребителят да бъде обвързан с договор или с предложение за сключване на договор, търговецът трябва да получи изричното му съгласие за всяко допълнително плащане, което превишава уговорената цена по основното договорно задължение на търговеца.

(2) Когато търговецът не е получил изричното съгласие на потребителя по ал. 1, но е приел че такава е налице, поради това, че потребителят не е отхвърлил предварително изготвените от търговеца предложения, които са свързани със задължение за плащане и не са били поискани от потребителят, той има право заплатените от него допълнителни суми да му бъдат възстановени.

(3) Тежестта на доказване за полученото изрично съгласие на потребителя за извършване на допълнителни плащания се носи от търговеца.”

§ 8. В чл. 66, ал. 2, т. 4 след думата „ликвидация” се добавя „по смисъла на Търговския закон.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 8, който става § 29:

§ 29. В чл. 66, ал. 2, т. 4 след думата „или” се добавя „неговата”.

§ 9. Член 67 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, който става § 30.

Комисията предлага да се създаде нов § 31:

§ 31. В глава четвърта досегашният раздел IV става раздел III.

§ 10. В чл. 68б се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Разпоредбите на този раздел се прилагат по отношение на всички стоки и услуги, включително недвижимо имущество, права и задължения.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10, който става § 32.

§ 11. В чл. 68г се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „свързана с предлагането на стоки или услуги” се заменят с „от страна на търговец към потребител”.

2. В ал. 2 думите „някои особено уязвими категории потребители” се заменят с „ясно установима група от потребители, които са особено уязвими към търговската практика или към стоката или услугата, които касае” и се поставя запетая.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11, който става § 33:

§ 33. В чл. 68г се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „свързана с предлагането на стоки или услуги” се заменят с „от страна на търговец към потребител”.

2. В ал. 2 думите „някои особено уязвими категории потребители” се заменят с „ясно установима група от потребители, особено уязвими към търговската практика или към стоката или услугата, за които се отнася търговската практика”.

§ 12. В чл. 68д, ал. 2, т. 6 думите „трите имена, номера на документ за самоличност и постоянния адрес на физическите лица и наименованието, единния идентификационен код, адреса на управление и правноорганизационната форма на юридическите лица” се заменят с „името, постоянния адрес на физическите лица и наименованието, адреса на управление на юридическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, който става § 34.

§ 13. В чл. 68е, ал. 4 т. 2 се изменя така:

„2. търговеца – името и постоянния адрес на физическите лица, и наименованието, адреса на управление - на юридическите лица, и, ако е необходимо, адреса, името, съответно фирмата, на търговеца, за чиято сметка действа;”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 13, който става § 35:

§ 35. В чл. 68е, ал. 4 т. 2 се изменя така:

„2. търговеца – името и постоянния адрес на физическите лица, и наименованието, адреса на управление - на юридическите лица, и, ако е необходимо, адреса, името, съответно наименованието, на търговеца, за чиято сметка действа;”.

§ 14. В чл. 68ж се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 11 се изменя така:

„11. използване на редакционен материал в медиите в рамките на кампания, финансирана от търговеца за насърчаване продажбите на дадена стока или услуга, без това да се посочва в съдържанието на

материала, или с помощта на образи или звуци, които могат да бъдат ясно установени от потребителя;”.

2. В т. 14 след думите „да си възстанови заплатената от него сума” се добавя „главно”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 36.

§ 15. В чл. 68к се правят следните изменения:

1. Точка 2 се изменя така:

„2. извършването на посещения от страна на търговеца в дома на потребителя, пренебрегвайки искането на потребителя търговецът да напусне помещението или да не се връща отново, освен в предвидените в закон случаи за изпълнение на договорно задължение;”.

2. В т. 3 думите „на чл. 49 от този закон” и запетаята след тях се заличават.

3. В т. 6 думите „освен в случаите по чл. 59, ал. 2” се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16, който става § 37.

§ 16. Създава се чл. 68м:

„Чл. 68м. (1) Когато по издадена заповед за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика на Комисията за защита на потребителите има влязло в сила решение на Върховния административен съд, което я потвърждава, заповед, която не е обжалвана в законовия срок или жалбата срещу нея е оттеглена, потребителят има право да развали договора с търговеца, сключен в резултат на използваната нелоялна търговска практика, и да претендира за обезщетение по общия ред.

(2) Влязло в сила решение на Върховния административен съд, което потвърждава заповед за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика на Комисията за защита на потребителите по този раздел, има обвързваща сила за гражданския съд относно това, дали заповедта е валидна и законосъобразна. Обвързваща сила за гражданския съд като валидна и законосъобразна има и заповед за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика на Комисията за защита на потребителите, която не е обжалвана или жалбата срещу нея е оттеглена.

(3) Правото да се иска обезщетение се погасява в срок 5 години от влизането в сила на решението на Върховния административен съд, на заповедта на Комисията за защита на потребителите, когато не е обжалвана, или от момента, в който жалбата срещу нея е оттеглена.

(4) Комисията за защита на потребителите публикува на интернет страницата си влезлите в сила решения на Върховния административен съд, които потвърждават заповеди за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика или самата заповед, когато

тя не е била обжалвана в законовия срок или жалбата срещу нея е оттеглена.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 16, който става § 38:

§ 38. Създава се чл. 68м:

„Чл. 68м. (1) Потребителят има право да развали договора с търговеца, сключен в резултат на използваната нелоялна търговска практика, и да претендира за обезщетение по общия ред, когато по заповед за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика на Комисията за защита на потребителите има влязло в сила решение на Върховния административен съд, което я потвърждава, заповед, която не е обжалвана в законовия срок или жалбата срещу нея е оттеглена.

(2) Влязлото в сила решение на Върховния административен съд, което потвърждава заповед за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика на Комисията за защита на потребителите по този раздел, има обвързваща сила за гражданския съд относно това, дали заповедта е валидна и законосъобразна. Обвързваща сила за гражданския съд като валидна и законосъобразна има и заповедта за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика на Комисията за защита на потребителите, която не е обжалвана или жалбата срещу нея е оттеглена.

(3) Правото да се иска обезщетение се погасява в срок 5 години от влизането в сила на решението на Върховния административен съд, на заповедта на Комисията за защита на потребителите, когато не е обжалвана, или от датата, на която жалбата срещу нея е оттеглена.

(4) Комисията за защита на потребителите публикува на интернет страницата си влезлите в сила решения на Върховния административен съд, които потвърждават заповеди за забрана на прилагането на нелоялна търговска практика или заповедта, когато тя не е била обжалвана в законовия срок или жалбата срещу нея е оттеглена.”

§ 17. В чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 1 и 2 думите „Европейската общност” се заменят с „Европейския съюз”.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Стока по този раздел е продукт на трудовата дейност, който е предназначен за потребление или при нормално предвидими условия може да бъде използван от потребителя, дори и да не е предназначен за него, и който се доставя или предоставя при извършването на търговска

дейност, независимо дали се предлага срещу заплащане, или безвъзмездно и дали е нов, използван или обновен.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 17, който става § 39:

§ 39. В чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 навсякъде в т. 1 и 2 думите „Европейската общност” се заменят с „Европейския съюз”.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Стока по смисъла на този раздел е продукт на трудовата дейност, който е предназначен за потребление или при нормално предвидими условия може да бъде използван от потребителя, дори и да не е предназначен за него, и който се доставя или предоставя при извършването на търговска дейност, независимо дали се предлага срещу заплащане, или безвъзмездно и дали е нов, използван или обновен.”

§ 18. В чл. 76 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 2:

„2. вписва идентификационните данни на стоката, посочени в т. 1, в документите, които издава на дистрибуторите, участващи във веригата на разпространение на стоката;”

2. Досегашната т. 2 става т. 3.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, който става § 40.

§ 19. В чл. 80 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думата „информация” се добавя „и наличните документи, даващи”, а думата „даваща” се заличава.

2. В т. 3 след думата „информация” се добавя „ и документация”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 19, който става § 41:

§ 41. В чл. 80 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думата „даваща” се заменя с „и наличните документи, даващи”.

2. В т. 3 думата „необходима” се заменя с „ и документация, необходими”.

§ 20. В чл. 82 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 3 накрая се добавя „и по отношение на производството, пускането на пазара и употребата на определени опасни вещества,

препарати и изделия по изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH)”;

б) създават се т. 5 и 6:

„5. Министерството на околната среда и водите - по изпълнението на изискванията на Регламент (ЕО) 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH);

6. Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” към министъра на труда и социалната политика - по изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH).”

2. В ал. 2 думите „ал. 1, т. 2, 3 и 4” се заменят с „ал. 1, т. 2-6”.

3. В ал. 4 думите „ал. 1, т. 2, 3 и 4” се заменят с „ал. 1, т. 2-6”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20, който става § 42:

§ 42. В чл. 82 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) В т. 3 накрая се добавя „и по отношение на производството, пускането на пазара и употребата на определени опасни вещества, препарати и изделия по изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейската агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ, L 396/1 от 29 май 2007 г.), наричан по-нататък “Регламент (ЕО) № 1907/2006”;

б) създават се т. 5 и 6:

„5. Министерството на околната среда и водите - по изпълнението на изискванията на Регламент (ЕО) № 1907/2006;

6. Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда” към министъра на труда и социалната политика - по изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) № 1907/2006.”

2. В ал. 2 думите „ал. 1, т. 2, 3 и 4” се заменят с „ал. 1, т. 2-6”.

3. В ал. 4 в текста преди т. 1 думите „ал. 1, т. 2, 3 и 4” се заменят с „ал. 1, т. 2-6”.

§ 21. В глава пета, раздел II се създават чл. 103а-103в:

„Чл. 103а. Разпоредбите на този раздел се прилагат за договори за продажба, договори от разстояние и договори извън търговския обект и имат за цел да осигурят защита на потребителите при доставката на стоки, прехвърлянето на риска, съответствието на стоката с договора за продажба, гаранцията на стоките, предоставени по този закон, и търговските гаранции.

Чл. 103б. (1) Търговецът е длъжен да достави стоките, като прехвърли владението им на потребителя без неоправдано забавяне в срок не по-късно от 30 дни считано от сключване на договора, освен ако страните не са се уговорили друго.

(2) Когато търговецът не достави стоките в срока, договорен с потребителя, или в рамките на срока по ал. 1, потребителят изисква от него доставката на стоките да бъде извършена в допълнително определен срок в зависимост от обстоятелствата. Ако търговецът не достави стоките в този допълнително определен срок, потребителят има право да развали договора.

(3) Разпоредбата на ал. 2 не се прилага за договори за продажба, когато:

1. търговецът е отказал да достави стоките, или
2. доставката на стоките в рамките на уговорения срок на доставка е от съществено значение за потребителя, като се вземат предвид всички обстоятелства при сключването на договора, или
3. потребителят е уведомил търговеца преди сключването на договора, че е от съществено значение доставката да бъде направена на точно определена дата или най-късно до определена дата.

(4) Ако в случаите по ал. 3 търговецът не достави стоките в уговорения с потребителя срок или в рамките на предвидения срок по ал. 1, потребителят има право незабавно да развали договора.

(5) При разваляне на договора за продажба търговецът е длъжен да възстанови на потребителя без неоправдано забавяне всички суми, платени по договора.

(6) При разваляне на договора за продажба по ал. 2-4 потребителят може да претендира за обезщетение или неустойка по общия ред.

Чл. 103в. (1) При договори, при които търговецът изпраща стоките на потребителя, рискът от загуба или повреда на стоките преминава върху потребителя в момента, в който потребителят или посочено от него трето лице, различно от превозвача, влезе във владение на стоките.

(2) Когато потребителят е избрал превозвач и му е възложил да превози стоките, но избраният от потребителя превозвач не е сред превозвачите, предложени от търговеца, рискът преминава върху потребителя при предаване на стоките на избрания от него превозвач. В

случай на загуба или повреда потребителят може да претендира за обезщетение или неустойка към превозвача.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 21, който става § 43:

§ 43. В глава пета, раздел II се създават чл. 103а, 103б и 103в:

„Чл. 103а. Разпоредбите на този раздел имат за цел да осигурят защита на потребителите при доставката на стоки, прехвърлянето на риска, съответствието на стоката с договора за продажба, гаранцията на стоките, предоставени по този закон, и търговските гаранции.

Чл. 103б. (1) Търговецът е длъжен да достави стоките, като ги предаде на потребителя без неоправдано забавяне в срок не по-късно от 30 дни считано от сключването на договора, освен ако страните са уговорили друго.

(2) Когато търговецът не достави и предаде стоките в срока, определен в договора, или в рамките на срока по ал. 1, потребителят изисква от него доставката и предаването на стоките да бъде извършена в допълнително определен срок в зависимост от обстоятелствата. Ако търговецът не достави и предаде стоките в този допълнително определен срок, потребителят има право да развали договора.

(3) Разпоредбата на ал. 2 не се прилага за договори за продажба, когато:

1. търговецът е отказал да достави стоките, или

2. доставката на стоките в рамките на уговорения срок на доставка е от съществено значение за потребителя, като се вземат предвид всички обстоятелства при сключването на договора, или

3. потребителят е уведомил търговеца преди сключването на договора, че е от съществено значение доставката да бъде направена на точно определена дата или най-късно до определена дата.

(4) Ако в случаите по ал. 3 търговецът не достави и предаде стоките в уговорения с потребителя срок или в рамките на срока по ал. 1, потребителят има право незабавно да развали договора.

(5) При разваляне на договора за продажба търговецът е длъжен да възстанови на потребителя без неоправдано забавяне всички суми, платени по договора.

(6) При разваляне на договора за продажба по ал. 2-4 потребителят може да претендира за обезщетение или неустойка по общия ред.

Чл. 103в. (1) При договори, при които търговецът изпраща стоките на потребителя, рискът от загуба или повреда на стоките преминава върху потребителя в момента, в който потребителят или

посочено от него трето лице, различно от превозвача, приеме стоките.

(2) Когато потребителят е избрал превозвач и му е възложил да превози стоките, но избраният от потребителя превозвач не е сред превозвачите, предложени от търговеца, рискът преминава върху потребителя при предаване на стоките на избрания от него превозвач. В случай на загуба или повреда потребителят може да претендира за обезщетение или неустойка към превозвача.”

§ 22. В чл. 104, ал. 2 думите „Европейската общност” се заменят с „Европейския съюз”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 22, който става § 44.

§ 23. В чл. 114 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Когато търговецът е удовлетворил три рекламации на потребителя чрез извършване на ремонт на една и съща стока, при последваща поява на несъответствие на стоката с договора за продажба в рамките на срока на гаранцията по чл. 115 потребителят може да предяви искане за разваляне на договора и възстановяване на заплатената от него сума и търговецът е длъжен да го удовлетвори.”

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 23, който става § 45:

§ 45. В чл. 114 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Търговецът е длъжен да удовлетвори искане за разваляне на договора и да възстанови заплатената от потребителя сума, когато след като е удовлетворил три рекламации на потребителя чрез извършване на ремонт на една и съща стока, в рамките на срока на гаранцията по чл. 115, е налице следваща поява на несъответствие на стоката с договора за продажба.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 24. В чл. 117 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Търговска гаранция е всяко задължение, поето от търговеца или производителя към потребителя в допълнение към неговото задължение по този закон за осигуряване съответствие на стоката с договора за продажба, да възстанови заплатената цена или да замени или поправи стоката, или да предостави друг вид обслужване, свързано със стоката, когато тя не отговаря на спецификациите или евентуално на

други изисквания, несвързани със съответствието на стоката с договора за продажба, посочени в заявлението за предоставяне на търговска гаранция или в съответната реклама, направена в момента на сключване или преди сключване на договора.”

2. В ал. 2 се създава изречение второ:

„Изпълнението на поетите от търговеца задължения по търговската гаранция не е свързано с разходи за потребителя.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 24, който става § 46:

§ 46. В чл. 117 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Търговска гаранция е всяко задължение, поето от търговеца или производителя към потребителя в допълнение към неговото задължение по този закон да осигури съответствие на стоката с договора за продажба, да възстанови заплатената сума или да замени или поправи стоката, или да предостави друг вид обслужване, свързано със стоката, когато тя не отговаря на спецификациите или евентуално на други изисквания, несвързани със съответствието на стоката с договора за продажба, посочени в заявлението за предоставяне на търговска гаранция или в съответната реклама, направена в момента на сключване или преди сключване на договора.”

2. В ал. 2 се създава изречение второ: „Изпълнението на поетите от търговеца задължения по търговската гаранция не е свързано с разходи за потребителя.”

§ 25. В чл. 127 ал. 3 и 4 се изменят така:

„(3) При предявяване на рекламация лицата по ал. 1 задължително я описват в регистъра, като на потребителя се издава документ, съдържащ датата, номера, под който рекламацията е вписана в регистъра, вида на стоката и подпис на лицето, приело рекламацията.

(4) Приемането на рекламации се извършва през цялото работно време в търговския обект, където е закупена стоката или е поръчана услугата, на адреса на управление на търговеца или на друго място, посочено от търговеца. Рекламация може да бъде предявена и във всеки от търговските обекти на търговеца на територията на страната, в които се осъществява подобна търговска дейност като тази в обекта, откъдето е закупена стоката. Правото на избор на място за предявяване на рекламацията принадлежи изцяло на потребителя.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 25, който става § 47:

§ 47. В чл. 127 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 накрая се добавя „като на потребителя се издава документ, съдържащ датата, номера, под който рекламацията е вписана в регистъра, вида на стоката и подпис на лицето, приело рекламацията“.

2. В ал. 4 се създава ново изречение второ: „Рекламацията може да бъде предявена и във всеки от търговските обекти на търговеца на територията на страната, в които се осъществява подобна търговска дейност като тази в обекта, откъдето е закупена стоката.“, а досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 26. В чл. 130, ал. 3 и в чл. 134, ал. 1 думите „Европейската общност“ се заменят с „Европейския съюз“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 26, но поради това че не съответства на чл. 50, ал. 1 от Указ № 833 за прилагане на Закона за нормативните актове предлага да се оформи в два параграфа 48 и 49:

§ 48. В чл. 130, ал. 3 думите „Европейската общност“ се заменят с „Европейския съюз“, а думата „Общността“ се заменя със „Съюза“.

§ 49. В чл. 134, ал. 1 думите „Европейската общност“ се заменят с „Европейския съюз“.

§ 27. В чл. 144, ал. 2, т. 1 думата „прекратяването“ се заменя с „промяната“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 27, който става § 50.

Комисията предлага да се създаде нов § 51:

§ 51. Създават се чл. 147а и 147б:

„Чл. 147а. (1) При сключване на договор при общи условия с потребител общите условия обвързват потребителя само ако са му били предоставени и той се е съгласил с тях.

(2) Съгласието на потребителя с общите условия се удостоверява с неговия подпис.

(3) Търговецът или упълномощен негов представител е длъжен да предаде подписан от него екземпляр от общите условия на потребителя.

(4) Тежестта на доказване на изразеното от потребителя съгласие с общите условия и получаването им при подписване на договора се носи от търговеца.

(5) Клаузата за съгласие с общите условия на договора и деклариране на получаването им от потребителя, включена в индивидуалните договори, не е доказателство за действителното

приемане на общите условия и получаване на екземпляр от потребителя.

Чл. 147б. (1) Търговецът е длъжен да уведоми потребителя за всяко изменение в общите условия по сключения договор в 7-дневен срок от настъпването на това обстоятелство на посочен от него телефон, електронна поща или адрес за кореспонденция.

(2) Когато не е съгласен с измененията в общите условия, потребителят може да се откаже от договора без да посочва причина и без да дължи обезщетение или неустойка, или да продължи да го изпълнява при действащите преди изменението общи условия.

(3) Потребителят упражнява правото си по ал. 2 като изпраща до търговеца писмено уведомление в едномесечен срок от получаването на съобщението по ал. 1.

(4) Измененията в общите условия обвързват потребителя по договора, когато потребителят е уведомен за тях при условията на ал. 1 и не е упражнил правото си по ал. 2 и 3.

(5) Търговецът е длъжен да установи факта на уведомяване на потребителя за изменение в общите условия.“

Предложение от н. п. Йордан Цонев:

Да се създаде нов § 27а:

„§27а. В чл.148 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато в нормативен акт е предвидено държавен орган да одобрява общите условия на договорите с потребители и последващите изменения в тях, те се изпращат на Комисията за защита на потребителите за становище за наличието на неравноправни клаузи по смисъла на глава шеста от Закона за защита на потребителите. Държавният орган одобрява общите условия на договорите с потребители само ако Комисията за защита на потребителите одобри предоставените ѝ общи условия и се произнесе, че не съдържат неравноправни клаузи по смисъла на глава шеста от Закона за защита на потребителите.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) Когато в нормативен акт не е предвидено държавен орган да одобрява общите условия на договорите с потребители за финансови услуги и последващите изменения в тях, те се изпращат от търговеца до Комисията за защита на потребителите за одобрение относно неналичието на неравноправни клаузи по смисъла на глава шеста от Закона за защита на потребителите.“

4. Създава се ал. 4:

„(4) Когато Комисията за защита на потребителите установи в общите условия по ал.3 наличието на неравноправна клауза по смисъла на глава шеста от Закона за защита на потребителите, тя предоставя на търговеца 14-дневен срок от уведомяването му да я отстрани.“

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Комисията предлага да се създадат нови § 52 и 53:

§ 52. В чл.148 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея в т. 4 след думите „по т. 1“ се добавя „или ал. 4“.

2. Създават се ал. 2, 3 и 4:

„(2) Когато в нормативен акт е предвидено държавен орган да одобрява общите условия на договорите с потребители и последващите изменения в тях, те се изпращат на Комисията за защита на потребителите за становище за наличието на неравноправни клаузи. Държавният орган одобрява общите условия на договорите с потребители само ако Комисията за защита на потребителите одобри предоставените ѝ общи условия и след като прецени, че те не съдържат неравноправни клаузи по смисъла на тази глава.

(3) Когато в нормативен акт не е предвидено държавен орган да одобрява общите условия на договорите с потребители за финансови услуги и последващите изменения в тях, те се изпращат от търговеца до Комисията за защита на потребителите за одобрение.

(4) Когато Комисията за защита на потребителите прецени, че общите условия съдържат неравноправни клаузи по смисъла на тази глава, тя предоставя на търговеца 14-дневен срок от уведомяването му да ги отстрани.“

§ 53. В чл. 166, т. 1 думите „раздел III“ се заменят с „раздел II“.

§ 28. В чл. 170 ал. 1 се изменя така:

„(1) Представително е това сдружение на потребителите, което отговаря на следните условия:

- 1. има за цел защита на правата на потребителите;**
- 2. регистрирано е като сдружение с нестопанска цел за общественополезна дейност по смисъла на Закона за юридическите лица с нестопанска цел;**
- 3. осъществявало е дейност за защита на потребителите през последната една година;**
- 4. има поне една функционираща приемна за предоставяне на съвети и информация на потребителите в областен град на страната;**
- 5. поддържа актуална интернет страница;**

б. извършва ефективно поне четири от изброените обществени дейности за защита на интересите на потребителите:

а) завежда искове за защита на колективните интереси на потребителите;

б) издава списания и специализирани издания на потребителска тематика;

в) оказва съдействие за решаване на потребителски спорове;

г) осъществява образователни дейности и/или кампании в областта на защитата на потребителите;

д) осъществява образователни дейности и/или кампании в областта на защитата на потребителите;

е) извършва сравнителни тестове и проучвания на стоки и услуги, предоставяни на българския пазар;

ж) има функциониращи приемни за предоставяне на съвети и информация на потребителите най-малко в една трета от областните градове на страната.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 28, който става § 54:

§ 54. В чл. 170 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Представително е това сдружение на потребителите, което отговаря на следните условия:

1. има за цел защита на правата на потребителите;

2. регистрирано е като сдружение с нестопанска цел за общественополезна дейност по смисъла на Закона за юридическите лица с нестопанска цел;

3. осъществявало е дейност за защита на потребителите през последната една година;

4. има поне една функционираща приемна за предоставяне на съвети и информация на потребителите в областен град на страната;

5. поддържа актуална интернет страница;

б. извършва ефективно най - малко 4 от изброените обществени дейности за защита на интересите на потребителите като:

а) завежда искове за защита на колективните интереси на потребителите;

б) издава списания и специализирани издания на потребителска тематика;

в) оказва съдействие за решаване на потребителски спорове;

г) осъществява информационни дейности и/или кампании в областта на защитата на потребителите;

д) осъществява образователни дейности и/или кампании в областта на защитата на потребителите;

е) извършва сравнителни тестове и проучвания на стоки и услуги, предоставяни на българския пазар;

ж) има функциониращи приемни за предоставяне на съвети и информация на потребителите най-малко в една трета от областните градове на страната.”

2. В ал. 2 думите „министъра на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министъра на икономиката и енергетиката“.

§ 29. В чл. 170а се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За да бъдат признати за представителни по смисъла на чл. 170, ал. 1, сдруженията на потребителите подават до министъра на икономиката и енергетиката заявление, придружено със следната информация и документи:

1. съдебно решение за първоначална регистрация;

2. удостоверение за актуално състояние, издадено от съда по регистрацията;

3. удостоверение от Централния регистър при Министерството на правосъдието за юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност;

4. актуален устав;

5. декларация от членовете на управителните органи на сдружението, че отговарят на изискванията на чл. 167, ал. 2;

6. годишен доклад за осъществяваните от него дейности и за постигнатите резултати за защита на правата и интересите на потребителите през предходната година;

7. информация за функциониращата приемна за предоставяне на съвети и информация на потребителите в областен град на страната с посочени адрес, работно време, телефони за контакт и имена на лицето, отговарящо за приемната;

8. информация за електронния адрес на интернет страницата на сдружението;

9. информация по чл. 170, ал. 1, т. 6 съобразно дейностите, осъществявани от сдружението.

2. В ал. 2, изречение първо думите „ал. 1, т. 1-4 и 8” се заменят с „ал. 1, т. 1-5” и в изречение второ думите „ал. 1, т. 5-7” се заменят с „ал. 1, т. 6-9”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 29, който става § 55:

§ 55. В чл. 170а се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За да бъдат признати за представителни по смисъла на чл. 170, ал. 1, сдруженията на потребителите подават до министъра на

икономиката и енергетиката заявление, придружено със:

1. съдебно решение за регистрация;
 2. удостоверение за актуално състояние, издадено от съда по регистрацията;
 3. удостоверение от Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност при Министерството на правосъдието;
 4. актуален устав;
 5. декларация от членовете на управителните органи на сдружението, че отговарят на изискванията на чл. 167, ал. 2;
 6. годишен доклад за осъществяваните дейности и за постигнатите резултати за защита на правата и интересите на потребителите през предходната година;
 7. информация за функциониращата приемна за предоставяне на съвети и информация на потребителите в областен град на страната с посочени адрес, работно време, телефони за контакт и име на лицето, отговарящо за приемната;
 8. информация за електронния адрес на интернет страницата на сдружението;
 9. информация по чл. 170, ал. 1, т. 6 съобразно дейностите, осъществявани от сдружението.“
2. В ал. 2, изречение първо думите „ал. 1, т. 1-4 и 8” се заменят с „ал. 1, т. 1-5” и в изречение второ думите „ал. 1, т. 5-7” се заменят с „ал. 1, т. 6-9”.
3. В ал. 3 думите „министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министърът на икономиката и енергетиката“.

§ 30. В чл. 170б, ал. 2 думите „един месец” се заменят с „два месеца”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 30, който става § 56:

§ 56. В чл. 170б се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „министъра на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министъра на икономиката и енергетиката“.
2. В ал. 2 думите „един месец” се заменят с „два месеца”, а думите „Министерството на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „Министерството на икономиката и енергетиката“.
3. В ал. 4 думите „Министерството на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „Министерството на икономиката и енергетиката“.

§ 31. В чл. 170г ал. 1 се изменя така:

„(1) Представителните сдружения на потребителите подават заявление до министъра на икономиката и енергетиката за инициране на нова процедура по признаване на сдруженията на потребителите за представителни три месеца преди изтичането на срока на заповедта по чл. 170б, ал. 3. Към заявлението се прилагат информацията и документите по чл. 170а, ал. 1.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 31, който става § 57:

§ 57. В чл. 170г се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Представителните сдружения на потребителите подават заявление до министъра на икономиката и енергетиката за инициране на нова процедура по признаване на сдруженията на потребителите за представителни три месеца преди изтичането на срока на заповедта по чл. 170б, ал. 3. Към заявлението се прилагат информацията и документите по чл. 170а, ал. 1.”

2. В ал. 2 думите „Министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „Министърът на икономиката и енергетиката“.

§ 32. В чл. 170д, ал. 3, т. 3 думите „т. 8“ се заменят с „т. 5“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 32, който става § 58:

§ 58. В чл. 170д се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „министъра на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министъра на икономиката и енергетиката“.

2. В ал. 3:

а) в текста преди т. 1 думите „министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министърът на икономиката и енергетиката“;

б) в т. 3 думите „т. 8“ се заменят с „т. 5“.

§ 33. В чл. 173 се създава ал. 7:

„(7) В заседанията на Националния съвет за защита на потребителите могат да вземат участие и представители на сдружения на потребителите по чл. 168, ал. 1, на сдружения на търговците и производителите и представители на други министерства, ведомства и регулаторни органи, които имат отношение към защитата на потребителите и не са членове на съвета, в зависимост от темите, предвидени за обсъждане в дневния ред на заседанието.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 33, който става § 59:

§ 59. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „министъра на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министъра на икономиката и енергетиката“.

2. В ал. 3 „министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министърът на икономиката и енергетиката“ а думите „заместник-министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят със „заместник-министърът на икономиката и енергетиката“.

3. В ал. 4 думите „Министерството на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „Министерството на икономиката и енергетиката“.

4. В ал. 5 и 6 думите „министъра на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министъра на икономиката и енергетиката“.

5. Създава ал. 7:

„(7) В заседанията на Националния съвет за защита на потребителите може да вземат участие и представители на сдружения на потребителите по чл. 168, ал. 1, на сдружения на търговците и производителите и представители на други министерства, ведомства и регулаторни органи, които имат отношение към защитата на потребителите и не са членове на съвета, в зависимост от темите, предвидени за обсъждане в дневния ред на заседанието.“

§ 34. В чл. 178 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Жалбите, сигналите и предложенията се подават до Комисията за защита на потребителите в писмена форма на хартиен носител или по електронен път.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Жалбите трябва да съдържат:

1. наименование на органа, до който се подава жалбата;
2. имената, пощенски и/или електронен адрес на жалбоподателя;
3. срещу кого се подава жалбата, като се посочи наименованието на фирмата или на търговския обект, както и неговото седалище или адрес на управление;

4. оплакванията и исканията на жалбоподателя;

5. подпис на лицето, което подава жалбата, когато се подава на хартиен носител, или на неговия пълномощник; в случай че жалбата е подадена чрез пълномощник, се прилага пълномощно; в случай че жалбата е подадена по електронен път, не се изисква тя да бъде подписана с електронен подпис;

6. доказателства, с които жалбоподателят разполага (копие от касови бележки, фактури, договори и други, на които основава претенцията си).”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Ако жалбата не отговаря на изискванията на ал. 3, Комисията за защита на потребителите уведомява жалбоподателя в 7-дневен срок от получаването на жалбата и не образува производство по разглеждането ѝ, докато нередовностите не бъдат отстранени.”

4. Създава се нова ал. 5:

„(5) Сигналите и предложенията на потребителите трябва да отговарят на изискванията на ал. 3, т. 1- 5.”

5. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 34, който става § 60:

§ 60. В чл. 178 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Жалбите, сигналите и предложенията се подават до Комисията за защита на потребителите в писмена форма на хартиен носител или по електронен път.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Жалбата трябва да съдържа:

1. наименование на органа, до който се подава жалбата;

2. името, пощенски и/или електронен адрес на жалбоподателя;

3. срещу кого се подава жалбата, като се посочи името/наименованието на търговеца или на търговския обект, както и неговото седалище или адрес на управление;

4. оплакванията и исканията на жалбоподателя;

5. подпис на лицето, което я подава, когато се подава на хартиен носител, или на неговия пълномощник; в случай че жалбата е подадена чрез пълномощник, се прилага пълномощно; в случай че жалбата е подадена по електронен път, не се изисква тя да бъде подписана с електронен подпис;

6. доказателства, с които жалбоподателят разполага - копие от касови бележки, фактури, договори и други, на които основава претенцията си.”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Ако жалбата не отговаря на изискванията на ал. 3, Комисията за защита на потребителите уведомява жалбоподателя в 7-дневен срок от получаването на жалбата и не образува производство по разглеждането ѝ, до отстраняване на нередовностите.”

4. Създава се ал. 5:

„(5) Сигналите и предложенията на потребителите трябва да отговарят на изискванията на ал. 3, т. 1- 5.”

5. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

§ 35. В чл. 183 се създава ал. 3:

„(3) При потребителски спорове в областта на енергетиката, топлоснабдяването, водоснабдяването, телекомуникациите, превоза на пътници и в областта на финансовите услуги помирителната комисия включва по един представител на Комисията за защита на потребителите, определен от председателя ѝ, представител на съответния регулаторен орган, определен от неговия председател, и представител на търговците от съответния сектор. Последните двама представители се определят от одобрения списък по чл. 182, ал. 2 съобразно предмета на искането.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 35, който става § 61:

§ 61. В чл. 183 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министърът на икономиката и енергетиката“.

2. Създават се ал. 3-6:

„(3) При потребителски спорове в областта на енергетиката, телекомуникациите, превоза на пътници и финансовия сектор, помирителната комисия включва председател, а в негово отсъствие заместник-председател, определени от съответния регулаторен или надзорен орган, представител на Комисията за защита на потребителите и представител на сдружение на търговците, браншовите организации или камарата на търговците от съответния сектор, съобразно предмета на искането. Последните двама се определят от председателя на помирителната комисия от одобрения списък по чл. 182, ал. 2, съобразно предмета на искането.

(4) Комисията за защита на потребителите и сдруженията на търговците, браншовите организации или камарата на търговците от съответния сектор, съобразно предмета на искането по ал. 1, предлагат за включване в списъка по чл. 182, ал. 2 най- малко трима представители, притежаващи подходяща квалификация.

(5) Ако помирителна комисия по ал. 1 не може да се създаде поради липса на сдружение на търговците, браншова организация или камара на търговците от съответния сектор, което да предложи представители, помирителното производство се разглежда в състав от председателя и двама представители на Комисията за защита на потребителите, определени по реда на ал. 1.

(6) Спорове между доставчици на платежни услуги и ползватели на платежни услуги, както и между издатели на

електронни пари и техни клиенти, във връзка с прилагането на Закона за платежните услуги и платежните системи, на подзаконовите актове по прилагането му, на Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001 (ОВ, L 266/11 от 9 октомври 2009 г.) и на Регламент (ЕС) №260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ, L 94/22 от 30 март 2012 г.), се разглеждат от Помирителната комисия за платежни спорове, съгласно глава осма, раздел II от Закона за платежните услуги и платежните системи.“

Комисията предлага да се създаде § 62:

§ 62. Създава се чл. 183а:

„Чл. 183а. Разходите за възнаграждения на членовете на помирителните комисии по този раздел се поемат от съответния орган, съответно от сдруженията на потребителите и сдруженията на търговците, браншовите организации или камарата на търговците, които са ги определили.“

§ 36. В чл. 185 накрая се добавя „и правилник за работата на медиаторите по чл. 182, ал. 3“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 36, който става § 63:

§ 63. В чл. 185 думите „Министърът на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „Министърът на икономиката и енергетиката“ и накрая се добавя „и правилник за работата на медиаторите по чл. 182, ал. 3“.

§ 37. В чл. 186, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „раздел I „Договор, сключен извън търговския обект“, раздел II „Договор за продажба от разстояние“ се заменят с „раздел I „Договори извън търговския обект и договори от разстояние“.

2. В т. 10:

а) буква „б“ се изменя така:

„б) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 304/64 от 22.11.2011 г.);“

б) буква „и” се отменя.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 37, който става § 64:

§ 64. В чл. 186, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „раздел I „Договор, сключен извън търговския обект”, раздел II „Договор за продажба от разстояние“ и раздел IV” се заменят с „раздел I „Договори извън търговския обект и договори от разстояние“ и раздел III”.

2. В т. 10:

а) буква „б” се изменя така:

„б) Директива 2011/83/ЕС;”

б) буква „г” се изменя така:

„г) Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ, L 95/1 от 15 април 2010 г.);“

в) буква „и” се отменя.

§ 38. В чл. 191 се създава ал. 5:

„(5) Комисията за защита на потребителите е орган по надзор на пазара по чл. 18 от Регламент (ЕС) № 1007/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав и за отмяна на Директива 73/44/ЕИО на Съвета и на директиви 96/73/ЕО и 2008/121/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 272 от 18.10.2011 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1007/2011”, и осъществява контрол за спазване изискванията на посочения регламент.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 38, който става § 65:

§ 65. В чл. 191 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „раздел III“ се заменят с „раздел II“.

2. Създава ал. 5:

„(5) Комисията за защита на потребителите е орган по надзор на пазара по чл. 18 от Регламент (ЕС) № 1007/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав и за отмяна на Директива 73/44/ЕИО на Съвета и на директиви 96/73/ЕО и 2008/121/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета (ОВ, L 272/1 от 18 октомври 2011 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1007/2011”, и осъществява контрол за спазване изискванията на посочения регламент.”

§ 39. Създава се чл. 194а:

„Чл. 194а. (1) Комисията за защита на потребителите координира на национално ниво дейността на административните органи, имащи отношение към защитата на потребителите.

(2) Ръководителите и длъжностните лица на контролните органи, имащи отношение към правата на потребителите, са длъжни да сътрудничат и да оказват съдействие на Комисията за защита на потребителите при осъществяване на правомощията ѝ.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 39, който става § 66:

§ 66. Създава се чл. 194а:

„Чл. 194а. (1) Комисията за защита на потребителите координира на национално ниво дейността на административните органи, имащи отношение към защитата на потребителите.

(2) Ръководителите и длъжностните лица на контролните органи, имащи отношение към правата на потребителите, са длъжни да сътрудничат и да оказват съдействие на Комисията за защита на потребителите при осъществяване на правомощията ѝ.”

§ 40. В чл. 197 думите „от 300 до 1500 лв.” се заменят с „от 500 до 3000 лв.” и накрая се добавя „за всеки отделен случай”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 40, който става § 67.

Предложение от н. п. Йордан Цонев:

Да се създаде нов § 40а:

„§ 40а. Създава се нов чл. 202:

„Чл. 202. За нарушение на разпоредбите по чл. 32 и чл. 33 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция, в размер от 1000 до 5000 лева.“

Комисията подкрепя по предложението по принцип.

Комисията предлага да се създаде § 68:

§ 68. Създава се нов чл. 202:

„Чл. 202. За нарушение на разпоредбите на чл. 147а и 147б на физическите лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция, в размер от 1000 до 5000 лв.“

§ 41. Член 204 се изменя така:

„Чл. 204. Който не изпълни задълженията за предоставяне на информация на потребител по чл. 47, ал. 1- 3, 5-7, чл. 48 и 49, се наказва с глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 41, който става § 69:

§ 69. Член 204 се изменя така:

„Чл. 204. За неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на потребител по чл. 47, ал. 1- 3, 5-7, чл. 48 и 49, на физическите лица се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай.”

§ 42. В чл. 205 думите „чл. 51” се заменят с „чл. 58, ал. 1”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 42, който става § 70.

§ 43. Член 206 се изменя така:

„Чл. 206. За нарушение на разпоредбите на чл. 52 ал. 4, чл. 54, ал. 1 и 2, чл. 55, ал. 3, чл. 62в, чл. 62г, ал. 2 и чл. 62д на виновните лица се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 43, който става § 71:

§ 71. Член 206 се изменя така:

„Чл. 206. За нарушение на разпоредбите на чл. 52 ал. 4, чл. 54, ал. 1 и 2, чл. 55, ал. 3, чл. 62в, чл. 62г, ал. 2 и чл. 62д на физическите лица се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай.”

§ 44. В чл. 207 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „чл. 55 ал. 1” се заменят с „чл. 50”, а след думите „договор от разстояние” се добавя „или от договор извън търговския обект”.

2. Алинея 2 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 44, който става § 72.

§ 45. Член 208 се изменя така:

„Чл. 208. Който в нарушение на чл. 62, ал. 1 доставя стоки, както и вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставя услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна, се наказва с глоба, а на едноличните търговци се налага имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 45, който става § 73:

§ 73. Член 208 се изменя така:

„Чл. 208. За доставка на стоки, както и вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставяне на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна, в нарушение на чл. 62, ал. 1, на физическите лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица- имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв.”

§ 46. Член 210 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 46, който става § 74.

§ 47. В чл. 210а думите „500 до 10 000 лв.” се заменят с „1000 до 30 000 лв.”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 47, който става § 75.

§ 48. В чл. 210б думите „1000 до 15 000 лв.” се заменят с „2000 до 50 000 лв.”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 48, който става § 76.

§ 49. В чл. 210в думите „1000 до 10 000 лв.” се заменят с „3000 до 50 000 лв.”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 49, който става § 77.

§ 50. В чл. 222а след думите „чл. 113” се добавя „и чл. 114, ал. 3” и накрая се добавя „за всеки отделен случай”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 50, който става § 78.

§ 51. Създава се чл. 225б:

„Чл. 225б. Икономически оператор по смисъла на Регламент (ЕС) № 1007/2011, който не изпълнява задълженията си по чл. 15 от регламента, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв. или с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 51, който става § 79:

§ 79. Създава се чл. 225б:

„Чл. 225б. На икономически оператор по смисъла на Регламент (ЕС) № 1007/2011, който не изпълни задълженията си по чл. 15 от регламента, се налага глоба в размер от 500 до 1500 лв. или имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв.”

§ 52. В чл. 233 се създава ал. 4:

„(4) Актове за установяване на административните нарушения и наказателните постановления по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания, както и индивидуалните административни актове по смисъла на Административнопроцесуалния кодекс може да се връчват на всяко физическо лице, което се намира в търговския обект и което е в граждански или трудови правоотношения с лицето, срещу което са издадени.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 52, който става § 80.

§ 53. Навсякъде в закона думите „Министерството на икономиката, енергетиката и туризма”, „министърът на икономиката, енергетиката и туризма” и „министъра на икономиката, енергетиката и туризма” се заменят съответно с „Министерството на икономиката и енергетиката”, „министърът на икономиката и енергетиката” и „министъра на икономиката и енергетиката”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 53, който става § 84:

§ 84. В останалите текстове на закона думите „Министерството на икономиката, енергетиката и туризма”, „министърът на икономиката, енергетиката и туризма” и „министъра на икономиката, енергетиката и туризма” се заменят съответно с „Министерството на икономиката и енергетиката”, „министърът на икономиката и енергетиката” и „министъра на икономиката и енергетиката”.

§ 54. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Параграф 1а се изменя така:

„§ 1а. При противоречие между разпоредбите на глава четвърта, раздел IV и разпоредби на законодателството на Европейския съюз или на българското законодателство, въвеждащо изисквания на европейското законодателство, които съдържат специални изисквания относно нелоялните търговски практики, се прилагат разпоредбите на законодателството на Европейския съюз или на българското законодателство, въвеждащо изисквания на европейското законодателство, за тези специални аспекти на нелоялните търговски практики.”

2. Параграф 1б се изменя така:

„§ 1б. При противоречие между разпоредбите на глава четвърта, раздел IV и разпоредбите на друг закон, който не въвежда изисквания на законодателството на Европейския съюз, които предвиждат по-строги изисквания относно нелоялни търговски практики, се прилага този закон.”

3. Създават се § 1в – 1и:

„§ 1в. Разпоредбите на чл. 4 за договори, различни от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, и на глава четвърта, раздел I се прилагат по отношение на всички договори, сключени между търговец и потребител, включително по отношение на договори за доставка на вода, газ, електрическа енергия или за централно отопление, включително предоставяни от публични доставчици, доколкото тези стоки се предоставят въз основа на договор.

§ 1г. При противоречие между разпоредбите на чл. 4 или разпоредбите на глава четвърта, раздел I на този закон и разпоредби на законодателство на Европейския съюз или разпоредби, въвеждащи в българското законодателство изисквания на законодателството на Европейския съюз, регулиращи конкретни сектори на икономиката, се прилагат разпоредбите на законодателството на Европейския съюз или разпоредбите на българското законодателство, въвеждащо изисквания на законодателството на Европейския съюз за тези конкретни сектори.

§ 1д. По отношение на договорите за продажба, договорите от разстояние и договорите извън търговския обект търговците могат да предлагат на потребителите договорни условия, които предоставят по-висока степен на защита от тази, предвидена в чл. 4, в глава четвърта, раздел I и в глава пета, раздел II от този закон.

§ 1е. Изискванията за предоставяне на информация по чл. 4 и глава четвърта, раздел I допълват изискванията за предоставяне на информация по Закона за дейностите по предоставяне на услуги и Закона за електронната търговия. При противоречие между разпоредбите на Закона за електронната търговия или на Закона за дейностите по предоставяне на услуги и разпоредбите на чл. 4 и на глава четвърта, раздел I относно съдържанието и начина за предоставяне на информация на потребителите се прилагат разпоредбите на чл. 4 и глава четвърта, раздел I от този закон.

§ 1ж. Разпоредбата на чл. 49 не засяга разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 от Закона за електронната търговия.

§ 1з. Разпоредбите на чл. 62в-62д се прилагат за договори за продажба, договори за услуги и договори за доставка на вода, газ, електрическа енергия, за централно отопление или за цифрово съдържание.

§ 1и. Разпоредбите на чл. 103б-103в се прилагат за договори за продажба. Те не се прилагат за договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато не се предлагат за продажба, опаковани в органичен обем или в определено количество, за централно отопление или за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.”

4. В § 13:

а) в т. 5 думите „Европейската общност” се заменят с „Европейския съюз”;

б) точка 12 се изменя така:

„12. „Финансова услуга” е всяка услуга, свързана с банкова дейност, кредитиране, застраховане, лично пенсионно осигуряване, инвестиране или плащане.”;

в) точка 13 се отменя;

г) в т. 25 думите „вземе решение за закупуване на стока или услуга, след като се е запознал с тях, което води до вземането на решение” се заменят с „вземе информирано решение, което го принуждава да вземе търговско решение”;

д) в т. 30 думите „решение за закупуване на стоката или услугата, след като се е запознал с нея” се заменят с „информирано решение”;

е) в т. 32 се създават изречения второ и трето:

„Такива носители са например хартия, устройства за съхранение на данни с USB интерфейс, CD-ROM дискове, DVD дискове, карти с памет, твърди дискове на компютрите, електронна поща и други. За траен носител се считат и интернет сайтовете, които отговарят на следните условия: сайтът позволява на потребителя да запази получената информация, информацията може да бъде запазена в продължение на достатъчно дълъг период от време и търговецът, предоставил информацията, не може да я променя.”

ж) създават се т. 33-44:

„33. „Стока” е всяка движима материална вещ, с изключение на вещите, продавани при принудително изпълнение или чрез други мерки от оправомощени от закона орган, както и вещи, изоставени или отнети в полза на държавата, обявени за продажба от държавни органи. Стоки са и вода, газ и електрическа енергия, когато се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество.

34. „Стоки, изработени по поръчка на потребителя” са стоки, които не са изработени предварително, а са изработени въз основа на

индивидуален избор или решение на потребителя.

35. „Договор за продажба“ е всеки договор, по силата на който търговецът прехвърля или се задължава да прехвърли собствеността на стоки на потребителя, а потребителят заплаща или се задължава да заплати цената за тях, включително договорите, имащи за предмет едновременно стоки и услуги.

36. „Договор за услуга“ е всеки договор, различен от договор за продажба, по силата на който търговецът предоставя или се задължава да предостави услуга на потребителя, а потребителят заплаща или се задължава да заплати цената за нея.

37. „Допълнителен договор“ е договор, по силата на който потребителят придобива стоки или услуги във връзка с договор от разстояние или с договор извън търговския обект, като тези стоки и услуги се предоставят от търговеца или от трето лице въз основа на договореност между третото лице и търговеца.

38. „Търговски обект“ е всеки недвижим обект за търговия на дребно, в който търговецът осъществява постоянно дейността си, или всеки движим обект за търговия на дребно, в който търговецът осъществява обичайно дейността си.

39. „Цифрово съдържание“ означава данни, които са произведени и доставени в цифрова форма, като например компютърни игри, антивирусни програми, приложения, филми, музика, текстове, електронни книги, вестници, списания, софтуерни или онлайн игри, база данни, интернет сайтове за залагания и други, независимо дали са достъпни чрез изтегляне или предаване в реално време, посредством материален носител или чрез всякакво друго средство.

40. „Функционалност на цифрово съдържание“ означава различните начини, по които може да се използва цифровото съдържание, например за проследяване на потребителско поведение; означава също и липсата или наличието на технически ограничения, например защита чрез управление на цифрови права или регионално кодиране и други.

41. „Оперативна съвместимост на цифрово съдържание“ е информация за стандартната хардуерна и софтуерна среда, с която е съвместимо цифровото съдържание, например операционната система; необходимата версия и някои хардуерни елементи.

42. „Средство за комуникация от разстояние“ е всяко средство, което без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя може да бъде използвано за сключване на договор между страните, например адресирани и неадресирани печатни материали, стандартно писмо, реклама в пресата с купон за поръчка, каталог, телефон (със или без участието на човек), радио, телевизия, видеотелефон, видеотекст, sms съобщение, компютър, електронна поща, интернет, факс, поръчка по пощата.

43. „Публичен търг” е метод на продажба, при който стоки или услуги се предлагат от търговеца на потребителя, който присъства или има възможност да присъства лично на търга, чрез процедура на прозрачно, конкурентно наддаване, ръководена от провеждащия търга, като спечелилият наддаването участник е длъжен да закупи стоките или услугите.

44. „Платежно средство“ е персонализирано устройство и/или комплект от процедури, договорени между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги, и използвани от ползвателя на платежни услуги с оглед извършването на нареждане за плащане.”

5. В § 13а:

а) точка 3 се отменя;

б) точка 4 изменя така:

„4. Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 304/64 от 22.11.2011 г.);”

в) точка 5 се отменя.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 54, който става § 81:

§ 81. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Параграф 1а се изменя така:

„§ 1а. При противоречие между разпоредбите на глава четвърта, раздел III и разпоредби на правото на Европейския съюз или на българското законодателство, въвеждащо изисквания на правото на Европейския съюз, които съдържат специални изисквания относно нелоялните търговски практики, се прилагат разпоредбите на правото на Европейския съюз или на българското законодателство, въвеждащо изисквания на правото на Европейския съюз, за тези специални аспекти на нелоялните търговски практики.”

2. Параграф 1б се изменя така:

„§ 1б. При противоречие между разпоредбите на глава четвърта, раздел III и разпоредбите на друг закон, който не въвежда изисквания на правото на Европейския съюз, които предвиждат по-строги изисквания относно нелоялни търговски практики, се прилага този закон.”

3. Създават се § 1в, 1г, 1д, 1е, 1ж, 1з и 1и:

„§ 1в. Разпоредбата на чл. 4 за договори, различни от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, и на глава четвърта, раздел I се прилагат по отношение на договорите,

сключени между търговец и потребител, включително на договорите за доставка на вода, газ, електрическа енергия или за централно отопление, както и предоставяни от публични доставчици, доколкото стоките и услугите се предоставят въз основа на договор.

§ 1г. При противоречие между разпоредбите на чл. 4 или разпоредбите на глава четвърта, раздел I и разпоредби на правото на Европейския съюз или разпоредби, въвеждащи в българското законодателство изисквания на правото на Европейския съюз, регулиращи конкретни сектори на икономиката, се прилагат разпоредбите на правото на Европейския съюз или разпоредбите на българското законодателство, въвеждащо изисквания на правото на Европейския съюз за тези конкретни сектори.

§ 1д. По отношение на договорите за продажба, договорите от разстояние и договорите извън търговския обект търговците могат да предлагат на потребителите договорни условия, които предоставят по-висока степен на защита от тази, предвидена в чл. 4, в глава четвърта, раздел I и в глава пета, раздел II.

§ 1е. Изискванията за предоставяне на информация по чл. 4 и глава четвърта, раздел I допълват изискванията за предоставяне на информация по Закона за дейностите по предоставяне на услуги и Закона за електронната търговия. При противоречие между разпоредбите на Закона за електронната търговия или на Закона за дейностите по предоставяне на услуги и разпоредбите на чл. 4 и на глава четвърта, раздел I относно съдържанието и начина за предоставяне на информация на потребителите се прилагат разпоредбите на чл. 4 и глава четвърта, раздел I.

§ 1ж. Разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 от Закона за електронната търговия се прилагат независимо от разпоредбата на чл. 49.

§ 1з. Разпоредбите на чл. 62в-62д се прилагат за договори за продажба, договори за услуги и договори за доставка на вода, газ, електрическа енергия, за централно отопление или за цифрово съдържание.

§ 1и. Разпоредбите на чл. 103б и 103в се прилагат за договори за продажба. Те не се прилагат за договори за доставка на вода, газ или електрическа енергия, когато не се предлагат за продажба, опаковани в органичен обем или в определено количество, за централно отопление или за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител.”

4. В § 13:

а) в т. 5 думите „Европейската общност” се заменят с „Европейския съюз”;

б) точка 12 се изменя така:

„12. „Финансова услуга” е всяка услуга, свързана с банкова дейност, кредитиране, застраховане, лично пенсионно осигуряване, инвестиране или плащане.”;

в) точка 13 се изменя така:

„13. „Стока” е движима материална вещ, с изключение на вещите, продавани при принудително изпълнение или чрез други мерки от оправомощени от закона орган, както и вещи, изоставени или отнети в полза на държавата, обявени за продажба от държавни органи. Стоки са и вода, газ и електрическа енергия, когато се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество.”;

г) в т. 25 думите „решение за закупуване на стока или услуга, след като се е запознал с тях, което води до вземането на решение” се заменят с „информирано решение, което води до вземане на търговско решение”;

д) в т. 30 думите „решение за закупуване на стоката или услугата, след като се е запознал с нея” се заменят с „информирано решение”;

е) в т. 32 се създават изречения второ и трето: „Такива носители са например хартия, устройства за съхранение на данни с USB интерфейс, CD-ROM дискове, DVD дискове, карти с памет, твърди дискове на компютрите, електронна поща и други. За траен носител се смятат и интернет сайтовете, които отговарят на следните условия: сайтът позволява на потребителя да запази получената информация, информацията може да бъде запазена в продължение на достатъчно дълъг период от време и търговецът, предоставил информацията, не може да я променя.”

ж) създават се т. 33-43:

„33. „Стоки, изработени по поръчка на потребителя“ са стоки, които не са изработени предварително, а са изработени въз основа на индивидуален избор или решение на потребителя.

34. „Договор за продажба“ е договор, по силата на който търговецът прехвърля или се задължава да прехвърли собствеността на стоки на потребителя, а потребителят заплаща или се задължава да заплати цената за тях, включително договорите, имащи за предмет едновременно стоки и услуги.

35. „Договор за услуга” е договор, различен от договор за продажба, по силата на който търговецът предоставя или се задължава да предостави услуга на потребителя, а потребителят заплаща или се задължава да заплати цената за нея.

36. „Допълнителен договор” е договор, по силата на който потребителят придобива стоки или услуги във връзка с договор от разстояние или с договор извън търговския обект, като тези стоки и

услуги се предоставят от търговеца или от трето лице въз основа на договореност между третото лице и търговеца.

37. „Търговски обект” е недвижим обект за търговия на дребно, в който търговецът осъществява постоянно дейността си, или всеки движим обект за търговия на дребно, в който търговецът осъществява обичайно дейността си.

38. „Цифрово съдържание” са данни, които са произведени и доставени в цифрова форма, като компютърни игри, антивирусни програми, приложения, филми, музика, текстове, електронни книги, вестници, списания, софтуерни или онлайн игри, база данни, интернет сайтове за залагания и други, независимо дали са достъпни чрез изтегляне или предаване в реално време, посредством материален носител или чрез всякакво друго средство.

39. „Функционалност на цифрово съдържание” са различните начини, по които може да се използва цифровото съдържание, като проследяване на потребителско поведение; както и липсата или наличието на технически ограничения, като защита чрез управление на цифрови права или регионално кодиране и други.

40. „Оперативна съвместимост на цифрово съдържание” е информация за стандартната хардуерна и софтуерна среда, с която е съвместимо цифровото съдържание, като операционната система; необходимата версия и някои хардуерни елементи.

41. „Средство за комуникация от разстояние” е всяко средство, което без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя може да бъде използвано за сключване на договор между страните, като адресирани и неадресирани печатни материали, стандартно писмо, реклама в пресата с купон за поръчка, каталог, телефон (със или без участието на човек), радио, телевизия, видеотелефон, видеотекст, sms съобщение, компютър, електронна поща, интернет, факс, поръчка по пощата.

42. „Публичен търг” е метод на продажба, при който стоки или услуги се предлагат от търговеца на потребителя, който присъства или има възможност да присъства лично на търга, чрез процедура на прозрачно, конкурентно наддаване, ръководена от провеждащия търга, като спечелилият наддаването участник е длъжен да закупи стоките или услугите.

43. „Платежно средство” е персонализирано устройство и/или комплект от процедури, договорени между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги, и използвани от ползвателя на платежни услуги с оглед извършването на нареждане за плащане.”

5. В § 13а:

а) точка 3 се отменя;

б) точка 4 изменя така:

„4. Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;”

в) точка 5 се отменя.

§ 55. Създава се приложение № 6 към чл. 47, ал. 1, т. 8 и чл. 52, ал. 2 и 4:

„Приложение № 6 към чл. 47, ал. 1, т. 8 и чл. 52, ал. 2 и 4

Стандартен формуляр за упражняване правото на отказ от договора:

(попълнете и изпратете настоящия формуляр единствено ако желаете да се откажете от договора)

- До (името на търговеца, неговият географски адрес и, когато е приложимо, номерът на факса му и електронният му адрес се попълват от търговеца):

- С настоящото уведомявам/уведомяваме*, че се отказвам/отказваме* от сключения от мен/нас* договор за покупка на следните стоки*/за предоставяне на следната услуга*

- Поръчано на*/получено на*

- Име на потребителя/ите

- Адрес на потребителя/ите

- Подпис на потребителя/ите (само в случай че настоящият формуляр е на хартия)

- Дата

* Ненужното се зачертава.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 55, който става § 82.

§ 56. Създава се приложение № 7 към чл. 47, ал. 4:

„Приложение № 7 към чл. 47, ал. 4

Информация относно упражняване правото на отказ от договора

Стандартни указания за отказ:

I. Право на отказ от договора от разстояние или извън търговския обект.

II. Имате право да се откажете от настоящия договор, без да посочвате причини за това, в срок 14 дни.

III. Срокът за отказ е 14 дни считано от дата (попълва се датата съгласно видовете договор, посочени в т. 1, букви „а“, „б“, „в“, „г“ или „д“ от Указанията за попълване).

За да упражните правото си на отказ, трябва да ни уведомите (за Вашето име, географски адрес и, ако имате такива, телефонен номер, факс и електронен адрес, съгласно т. 2 от Указанията за попълване)

и за решението си да се откажете от договора с недвусмислено заявление (например писмо, изпратено по пощата, факс или електронна поща).

Можете да използвате приложения стандартен формуляр за отказ, но това не е задължително.

(предоставя се възможност за избор на опция за уведомяване на търговеца от страна на потребителя при упражняването на правото му на отказ съгласно опциите, посочени в т. 3 от Указанията за попълване).

За да спазите срока за отказ от договора, е достатъчно да изпратите съобщението си относно упражняването на право на отказ преди изтичането на срока за отказ от договора.

IV. Действие на отказа

Ако се откажете от настоящия договор, ние ще Ви възстановим всички плащания, които сме получили от Вас, включително разходите за доставка (с изключение на допълнителни разходи, свързани с избран от Вас начин на доставка, различен от най-евтиния стандартен начин на доставка, предлаган от нас), без неоправдано забавяне и във всички случаи не по-късно от 14 дни считано от датата, на която ни информирате за Вашето решение за отказ от настоящия договор. Ще извършим възстановяването, като използваме същото платежно средство, използвано от Вас при първоначалната транзакция, освен ако Вие изрично не се съгласите за друг начин; във всеки случай това възстановяване няма да бъде свързано с никакви разходи за Вас. (при договор за продажба, в който не сте предложили да приберете стоките в случай на отказ, се попълва текстът, посочен в т. 4 от Указанията за попълване).

В случаите, когато потребителят е получил стоки във връзка с договора (може да бъде добавен съответният текст, съгласно т. 5, букви „а“, „б“ или „в“ от Указанията за попълване).

При договорите за предоставяне на услуги или за доставка на вода, газ, електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или определено количество, или за централно отопление (добавя се текстът, посочен в т. 6 от Указанията за попълване).

Указания за попълване:

1. Попълнете един от следните текстове в кавички:

а) при договорите за услуга или за доставка на вода, газ, или електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, за централно отопление или

за цифрово съдържание, което не се доставя на материален носител: „датата, на която е сключен договорът.“;

б) при договор за продажба: „датата, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във владение на стоките.“;

в) при договор, съгласно който потребителят поръчва много стоки с една поръчка, които се доставят поотделно: „датата, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във владение на последната стока.“;

г) при договор, съгласно който се доставя стока, която се състои от множество партиди или части: „датата, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във владение на последната партида или част.“;

д) при договор за редовна доставка на стоки в продължение на определен период от време: „датата, на която Вие или трето лице, различно от превозвача и посочено от Вас, сте влезли във владение на първата стока.“

2. Попълнете Вашето име, географски адрес и, ако имате такива, телефонен номер, факс и електронен адрес.

3. Ако давате възможност на потребителя по електронен път да попълни и подаде информация за своя отказ от договора на Вашия уебсайт, попълнете следното:

„Можете също така да попълните и подадете по електронен път стандартния формуляр за отказ или друго недвусмислено заявление за отказ на нашия уебсайт (добавете интернет адрес). Ако използвате тази възможност, ние незабавно ще Ви изпратим на траен носител (например по електронна поща) съобщение за потвърждение на получаването на отказа.“

4. При договор за продажба, в който не сте предложили да приберете стоките в случай на отказ, попълнете следното:

„Имаме право да отложим възстановяването на плащанията до получаване на стоките обратно или докато не ни представите доказателства, че сте изпратили обратно стоките, в зависимост от това, кое от двете събития е настъпило по рано.“

5. Ако потребителят е получил стоки във връзка с договора:

(а) добавете или:

- „Ние ще приберем стоките“, или

- „Очакваме да ни изпратите или да върнете обратно стоките на нас или на... (добавете името и географския адрес, когато е приложимо, на лицето, упълномощено от Вас да получи стоките) без неоправдано забавяне и във всички случаи не по-късно от 14 дни след деня, в който сте ни информирали за отказа си от настоящия договор.

Срокът се счита за спазен, ако ни изпратите обратно стоките преди изтичането на 14-дневния срок.“;

(б) добавете:

- „Ние поемаме разходите по връщане на стоките.“;

- „Вие трябва да поемете преките разходи по връщане на стоките.“;

- ако в договор от разстояние не предлагате да поемете разходите по връщането на стоките и поради своето естество стоките не могат да бъдат върнати по обичаен начин по пощата: „Вие ще трябва да поемете преките разходи по връщане на стоката ___ лв. (добавете сумата).“, или, ако разходите по връщане на стоките не могат да бъдат изчислени предварително в разумни граници: „Вие трябва да поемете преките разходи по връщане на стоките. Разходите се очаква да не надвишат приблизително ___ лв. (добавете сумата).“, или

- ако при договор извън търговски обект естеството на стоките не позволява те да бъдат върнати по обичаен начин по пощата и ако те са били доставени в дома на потребителя в момента на сключването на договора: „Ще приберем стоките за наша сметка.“, и

(в) добавете: „Вие отговаряте единствено за намаляване стойността на стоките вследствие на изпробването им, различно от необходимото за установяване на тяхното естество, характеристики и добро функциониране.“

6. При договорите за предоставяне на услуги или за доставка на вода, газ, електрическа енергия, когато те не се предлагат за продажба, опаковани в ограничен обем или в определено количество, или за централно отопление, добавете следното:

„Ако сте поискали предоставянето на услугите или доставката на вода/газ/електрическа енергия/централно отопление (ненужното се зачертава) да започне по време на срока за отказ, ще ни платите сумата, която е пропорционална на предоставеното до момента, в който сте ни уведомили, че упражнявате правото си на отказ от настоящия договор, спрямо общата сума по договора.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 56, който става § 83.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието.

§ 57. Всящите съдебни производства по дела, образувани на основание чл. 46, 52 и 59, до влизането в сила на § 3 и 4 се довършват по досегашния ред.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 57, който става § 85:

§ 85. Всящите съдебни производства, образувани до 13 юни

2014 г. на основание чл. 46, 52 и 59 се довършват по досегашния ред.

§ 58. В Закона за потребителския кредит (обн., ДВ, бр. 18 от 2010 г.; изм., бр. 58 от 2010 г. и бр. 91 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5 се създава ал. 14:

„(14) Кредиторът или, когато е приложимо, кредитният посредник има и задълженията по чл. 8, ал. 2 – 5, преди потребителят да бъде обвързан от предложение или от договор за потребителски кредит, който предвижда разсрочено плащане или друг начин за погасяване на задълженията, произтичащи от първоначален договор за потребителски кредит, по който вече е налице неизпълнение, ако с него се постига уреждане на отношенията без съдебна намеса и предложените на потребителя условия не са по-неблагоприятни от тези по първоначалния договор за потребителски кредит.”

2. В чл. 18, ал. 1 думите „за сведенията за потребителя, съдържащи се в регистъра“ се заменят със „за консултираната база данни”.

3. В чл. 31 числото „47” се заменя с „50”.

4. В приложение № 2 към чл. 5, ал. 2, част IV, т. 4, колона първа думите „и за съдържащите се в нея сведения за Вас” се заличават.

5. В приложение № 3 към чл. 8, ал. 2:

а) наименованието на приложението се изменя така:

„Приложение № 3 към чл. 5, ал. 14 и чл. 8, ал. 2

Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за договори за овърдрафт и за договори по чл. 5, ал. 14”

б) в част IV, т. 2, колона първа, думите „и за съдържащите се в нея сведения за Вас“ се заличават;

в) създава се нова част V:

„Част V. Допълнителна информация, която се предоставя при договори по чл. 5, ал. 14:

1. Указания за размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски и, ако е приложимо за съответния вид кредит, редът за тяхното разпределение.	Вие трябва да платите следното: (Представителен пример за погасителен план, посочващ размера, броя и периодичността на погасителните вноски, които трябва да се платят от потребителя)
2. Общата сума, която следва да заплатите.	
3. Предсрочно погасяване на кредита. Вие имате право по всяко време	

да погасите изцяло или частично предсрочно Вашите задължения по договора за кредит.	
Когато е приложимо за съответния вид кредит: Кредиторът има право на обезщетение при предсрочно погасяване на кредита.	(Определяне размера на обезщетението (начина на изчисляването му в съответствие с чл. 32, ал. 4)

”

г) досегашната част V става част VI и в нея в буква „б” се създава т. 4:

„4. Когато е приложимо за съответния овърдрафт: Език, на който се предоставя преддоговорната информация и информацията, съдържаща се в договора.	Информацията и условията по договора ще се предоставят на (конкретен език). С Ваше съгласие възнамеряваме да общуваме на (конкретен език/езици) за срока на договора за кредит.
---	--

”

6. В указанията за попълване на приложение № 3:

а) създават се нови т. 14-16:

„14. В част V, т. 1 кредиторът следва да посочи размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски, дължими от потребителя. Когато определеното място във формуляра за попълване на тези данни не е достатъчно, кредиторът ги посочва в отделен лист, който е неразделна част от този формуляр, като на определеното място във формуляра изрично се посочва, че погасителните вноски са съгласно приложението.

15. В част V, т. 2 кредиторът следва да посочи сумата на общия размер на кредита и общите разходи по кредита за потребителя.

16. В част V, т. 3 кредиторът следва да посочи, че потребителят има право по всяко време да погаси изцяло или частично своите задължения по договора за кредит. Кредиторът следва да посочи и начина на определяне на обезщетението, което има право да получи при предсрочно погасяване на кредита в съответствие с условията по чл. 27.”;

б) досегашните т. 14-18 стават съответно т. 17-21 и в тях думите „част V” се заменят с „част VI”;

в) създава се т. 22:

„22. В част VI, буква „б”, т. 4 кредиторът следва да посочи езика, на който се предоставя преддоговорната информация, както и информацията, съдържаща се в договора.”;

г) досегашната т. 19 става т. 23 и в нея думите „част V” се заменят с „част VI”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 58, който става § 86:

§ 86. В Закона за потребителския кредит (обн., ДВ, бр. 18 от 2010 г.; изм., бр. 58 от 2010 г. и бр. 91 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5 се създава ал. 14:

„(14) Кредиторът или, когато е приложимо, кредитният посредник, има и задълженията по чл. 8, ал. 2 – 5 преди потребителят да бъде обвързан от предложение или от договор за потребителски кредит, който предвижда разсрочено плащане или друг начин за погасяване на задълженията, произтичащи от първоначален договор за потребителски кредит, по който вече е налице неизпълнение, ако с него се постига уреждане на отношенията без съдебна намеса и предложените на потребителя условия не са по-неблагоприятни от тези по първоначалния договор за потребителски кредит.”

2. В чл. 18, ал. 1 думите „за сведенията за потребителя, съдържащи се в регистъра“ се заменят със „за консултираната база данни”.

3. В чл. 31 числото „47” се заменя с „50”.

4. В приложение № 2 към чл. 5, ал. 2, част IV, т. 4, колона първа думите „и за съдържащите се в нея сведения за Вас” се заличават.

5. В приложение № 3 към чл. 8, ал. 2:

а) наименованието на приложението се изменя така:

„Приложение № 3 към чл. 5, ал. 14 и чл. 8, ал. 2

Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за договори за овърдрафт и за договори по чл. 5, ал. 14”;

б) в част IV, т. 2, колона първа думите „и за съдържащите се в нея сведения за Вас“ се заличават;

в) създава се нова част V:

„Част V. Допълнителна информация, която се предоставя при договори по чл. 5, ал. 14:

1. Указания за размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски и, ако е приложимо за съответния вид кредит, редът за тяхното разпределение.	Вие трябва да платите следното: (Представителен пример за погасителен план, посочващ размера, броя и периодичността на погасителните вноски, които трябва да се платят от потребителя)
2. Общата сума, която следва да заплатите.	
3. Предсрочно погасяване на	

кредита. Вие имате право по всяко време да погасите изцяло или частично предсрочно Вашите задължения по договора за кредит.	
Когато е приложимо за съответния вид кредит: Кредиторът има право на обезщетение при предсрочно погасяване на кредита.	(Определяне размера на обезщетението (начина на изчисляването му в съответствие с чл. 32, ал. 4)

”;

г) досегашната част V става част VI и в нея в буква „б” се създава т. 4:

„4. Когато е приложимо за съответния овърдрафт: Език, на който се предоставя преддоговорната информация и информацията, съдържаща се в договора.	Информацията и условията по договора ще се предоставят на (конкретен език). С Ваше съгласие възнамеряваме да общуваме на (конкретен език/езици) за срока на договора за кредит.
---	--

”

д) в указанията за попълване на приложение № 3:

аа) създават се нови т. 14-16:

„14. В част V, т. 1 кредиторът посочва размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски, дължими от потребителя. Когато определеното място във формуляра за попълване на тези данни не е достатъчно, кредиторът ги посочва в отделен лист, който е неразделна част от този формуляр, като на определеното място във формуляра изрично се посочва, че погасителните вноски са съгласно приложението.

15. В част V, т. 2 кредиторът посочва сумата на общия размер на кредита и общите разходи по кредита за потребителя.

16. В част V, т. 3 кредиторът посочва, че потребителят има право по всяко време да погаси изцяло или частично своите задължения по договора за кредит. Кредиторът посочва и начина на определяне на обезщетението, което има право да получи при предсрочно погасяване на кредита в съответствие с условията по чл. 27.”;

бб) досегашните т. 14, 15, 16, 17 и 18 стават съответно т. 17, 18, 19, 20 и 21 и в тях думите „част V” се заменят с „част VI”;

вв) създава се т. 22:

„22. В част VI, буква „б”, т. 4 кредиторът посочва езика, на който се предоставя предоговорната информация, както и информацията, съдържаща се в договора.”;

гг) досегашната т. 19 става т. 23 и в нея думите „част V” се заменят с „част VI”.

б. Навсякъде в закона думите „министъра на икономиката, енергетиката и туризма“ се заменят с „министъра на икономиката и енергетиката“.

Предложение от н. п. Йордан Цонев:

Да се създадат нови § 58а и 58б:

„§58а. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 34, 37, 80 и 86 от 2006 г., бр. 41, 53 и 109 от 2007 г., бр. 109 от 2008 г., бр. 35, 87, 93 и 101 от 2009 г., бр. 102 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г. и бр. 38 от 2012 г.) в чл. 21 се правят следните изменения:

- а) В ал. 5, 6 и 7 думата „съгласуване” се заменя с „одобряване”.
- б) В ал. 9 думата „съгласуваните” се заменя с „одобрените”.

§ 58б. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; бр. 45 от 2009 г. – Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г.) в чл. 232 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „съгласуване” се заменя с „одобряване”.
2. В ал. 4 думата „съгласува” се заменя с „одобрява”.
3. В ал. 5 думата „съгласуването” се заменя с „одобряването”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 87, 88, 89 и 90:

§ 87. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 34, 37 и 86 от 2006 г., бр. 41 и 109 от 2007 г., бр. 109 от 2008 г., бр. 35, 87 и 93 от 2009 г., бр. 101 и 102 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г.) в чл. 21 се правят следните изменения:

1. В ал. 5 думата „съгласуване” се заменя с „одобряване”;
2. В ал. 6 и 7 думата „съгласуване” се заменя с „одобряване”;
3. В ал. 9 думата „съгласуваните” се заменя с „одобрените”.

§ 88. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г.; бр. 17, 35, 37, 42, 45, 82, 89 и 93 от 2009 г.; бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г.; бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г.) в чл. 232 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „съгласуване“ се заменя с „одобряване“;
2. В ал. 4 думата „съгласува“ се заменя с „одобрява“;
3. В ал. 5 думата „съгласуването“ се заменя с „одобряването“.

§ 89. В Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 23 и 82 от 2009 г.) в чл. 12, ал. 6 думите „при прекратяване на договори за кредит на основание“ се заменят с „в случаите по“, а числото „157“ се заменя с „161к“.

§ 90. В Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси (обн. ДВ, бр. 10 от 2000 г, изм., бр. 91 от 2002 г., бр. 86 и 114 от 2003 г, бр. 100 и 101 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 95 от 2006 г., бр. 53 и 82 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 63 и 98 от 2010 г.; бр. 84 от 2012 г.) чл.7а се отменя.

§ 59. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 1, 3-7, 21, 24, 37, 40-45, § 54, т. 3, т. 4, букви „е“ - „ж“, § 55 и 56, които влизат в сила от 13 юни 2014 г.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 59, който става § 91:

§ 91. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ:**

АЛИОСМАН ИМАМОВ